Hayat

BELGİN DORUK
(Foto Stil)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 4 SIRA No. : 158
SAYI : 42 CİLT : II 1959

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA
Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
Oral ORHON
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLANLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Tanınmış Bir Prenses İstanbulda

Bu, İngiltere Sarayı'nın, Prenses Margaret'ten sonra en renkli simas 22 yaşındaki Kent Prensesi Alexandra idi. Kıraliçe Elizabeth'in kuzini olan uzun boylu, sarı saçlı, mavi gözlü prenses; Avustralya dönüşü İstanbul'da kaldığı 17 saat içinde Ayasofya Müzesi ile Sultanahmet Camii'ni gezmeyi de ihmal etmedi. Prenses'e bu seyahatinde nedimesi Lady Miyra Hamilton ile, her halde saç tuvaletine çok önem veriyordu ki, iki berber refakat etmekte idi. Nitekim güzel prenses sık sık saçları ile oynamak suretile bu ihtimali teyit etti

BAŞVEKİL CENTO TOPLANTISINDA

Bu ayın 7-9. günleri arasında, Washington'da yapılan Cento, (eski Bağdat Pa'ktı) toplantısında memleketimizi temsilen Başvekil Adnan Menderes de hazır bulunmuştur. Başvekil, gerek konseyde ve gerekse Amerikan basın mensuplarının katıldığı toplantılarda, Ortadoğu meseleleriyle alâkalı konular üzerinde Türk hükümetinin görüşlerini belirten demeçler vermiştir. Resim, konsey toplantılarından birinde, (soldan sağa) Adnan Menderes, İngiliz Sefiri Harold Caccia, Amerikan Hariciye Vekili Christian Herter ile, arkada Hariciye Vekilimiz Fatin R. Zorlu'yu göstermektedir.

Yedinci Hamlet

Şehir Tiyatrosu Dram Kısmında oynanan Hamlet, Ertuğrul Muhsin'in kendi ifadesine göre, sahneye koyduğu yedinci Hamlet'dir. Her temsilinde genç ve yeni bir istidadı ortaya çıkaran Muhsin, en son olarak Türk seyircilerine, Amerikada dört senelik bir tiyatro tecrübe ve tahsili olan 24 yaşındaki Engin Cezzar'ı tanıttı. Bize, daha yaygın olan müstereddit ve hareketsiz Hamlet anlayışının dışında, teşebbüs sahibi, asabi bir Hamlet veren Engin, kompozisyon kabiliyeti ve sanat heyecaniyle seyirciler ve münekkidler arasında geniş ilgi uyandırdı.

Er Meydanında

Dünya Serbest Güreşleri bu yıl 18 milletin katıldığı ekiblerle, 1 - 4 ekim arasında Tahran'da yapıldı. Şampiyona, her şeyden evvel ipeklerin, nâdide Acem halılarının bir geçidi halindeydi. Şehirle, spor sarayı arasındaki bütün yollara serilen ipek halılar 150.000 metre kareye yakındı. Güreş ringlerinin etrafındaki halıların değeri 100.000 liranın çok üstündeydi. 4 gün devam eden 1959 Dünya Güreş Şampiyonası, Rusya'nın birinciliği ile sona ermiştir. Puvan tasnifinde biz, rakîbimiz Ruslardan ancak iki puvan farkı ile ikinciliğe düştük. Bir sıklette daha birincilik almış olsaydık, takım halinde şampiyonluğu garantilemiş olacaktık. Fotoğrafta etrafı Acem halıları ile süslü minderin üstünde rakîbi Bulgar Dimitrof'u tuşa getiren Ahmet Bilek görülüyor.

Büyükanneler de mübadele edilecek

Olgunlaşmak, tecrübeye dayanan bilgiyi arttırmak ve birlikte düşünmek gibi kültürel gayeli bir teşekkül olan milletlerarası «Experiment» (Tecrübe) cemiyeti, 23 millete mensup 300 delegesiyle bu yılki büyük kongresini Fransanın Grenoble şehrinde yapmıştır. Bu kongreye ilk defa Türkiyeden delege olarak avukat Meliha Toros iştirak etmiş ve konsey daimî üyesi seçilmiştir. Şimdiye kadar milletlerarası talebe mübadelesi tertibeden cemiyet, yeni aldığı bir kararla, büyükanneler de dahil olmak üzere diğer aile efradını da üye devletler aileleri yanında misafir edecektir.

Sergiler de açıldı

Mevsim dolayısiyle sanat sergileri de faaliyete geçti. Şehir Galerisinin büyük salonunda Bayram Küçük'ün ilk sergi denemesi, yine Şehir Galerisinin küçük salonunda Nişantaşı Kız Lisesinin resim hocası Sevim Erdem'in tablolarından meydana getirdiği sergi, Fransız Konsolosluğu galerisinde Ibrahim Balaban'ın açtığı resim sergisi büyük ilgi topladı. Yukarıda Bayram Küçük'ün sergisinden bir köşe.

Hayat

Gelecek sayısından itibaren yeni bir tefrikaya başlıyor

Hanımım Liz!

Yazan: Elizabeth Taylor'un şoförü Eddie Arcari

Sohbet Köşesi

DOSTLARIMIZI RAHATSIZ ETMELİ MİYİZ?

DOSTLARIMIZ bizi seven insanlardır; biz de onları seviyorsak karşılıklı dostluğun bütün lezzetinden tat almamız mümkün olur. Fakat eğer sevdiğimiz insanları rahatsız ettiğimizin farkına varmıyorsak onlara ıstırap verdiğimizi de farketmeyiz ve dostluğumuz bu yüzden acılarla dolu bir dostluk haline gelir.

Biraz evvel aldığım bir mektup dostlarımızı rahatsız ettiğimizi nasıl farketmiyeceğimizi gösteren pek canlı bir misal vermektedir. Bu mektup aynı zamanda dostlarımızı ne türlü ıstıraplara mâruz bıraktığımızı da belirttiği için okunmıya değer. Okuyucum mektubunda diyor ki:

«Benim hem akrabam, hem de pek samimî dostum olan üç aile vardır. Kendileriyle sık sık buluşuruz. Bizim henüz çocuğumuz yok, onlarınsa var. İşte saadetimiz bu çocuklar yüzünden tehlikeye giriyor. Çocuklar ne kadar yaramaz, huysuz, haşarı ise anneleri de o kadar lâkayt. Bu dost çocukları bizim bütün huzurumuzu kaçırıyorlar. Size yaptıkları şeylerden birkaç misal vereyim:

«Anneleri bize misafir geldikleri zaman çocuklar pabuçları ile tuvalete girer; sonra benim yatağımın üzerine binip zıplarlar. Şeftaliyi yatağımın ve koltukların üzerinde yerler; yemekleri sağa sola dökerler. Şeker tozlarını halılara saçarlar; yağlı ellerini oraya buraya sürerler. Bütün bunlara anneleri hiç ses çıkarmadığı gibi kendileri de nahoş hareketlerde bulunurlar. Çocukların kırdığı biblo, bardak ve tabağın haddi hesabı yoktur. Geçenlerde bu çocuklardan birinin uykusu gelince bizim yatağımıza yatırdılar ve gece 12 de kaldırıp götürdüler. Bir de ne görelim: Çocuk yatağımızı kirletmiş. Bizim hanım artık dayanamadı, son sözünü söyledi: «Tahammül edemiyorum, çaresine bak!» Ne yapayım bilemiyorum:

«1 — «Gelmeyin» diyemem. Hem akrabam, hem de dostumdurlar.

«2 — Seyrek görüşmem de imkânsız. Yıllar yılı kurulmuş bir münasebetimiz var, üstelik kendilerini severim de.

«3 — Bu yüzden hanımdan ayrılamam. Mesuduz. Ayrılmıya kalksam budalaca bir şey olur.

«Velhasıl şaşırdım kaldım. Bir çıkmazdayım. Bu yalnız bize mahsus bir dert değil, birçok aileler aynı durumdan şikâyetçidirler. Tutacağımız yolu sizin kararınıza talik etmiş bulunuyoruz sayın Rado!»

Teşekkür ederim, teşekkür ederim ama durum hakikaten güçtür. Bu ailelere, biraz olsun dostlarına verdikleri rahatsızlıkları söylemek lâzımdır. Bazı insanlar, eğer rahatsız olduğumuzu nezaketimiz yüzünden onlara hissettiremezsek bu gibi hareketleri normal telâkki ederek aldırmamakta devam ederler. Netekim bu misal de öyledir. Bana olduğu gibi dostlarınıza, akrabalarınıza da açılınız ki sizin mustarip olduğunuzu görsünler. Eğer sizi seviyorlarsa acır, mâni olmıya çalışırlar. Mâni olmazlarsa siz de onları daha az sevmekte mazur olursunuz.

ŞEVKET RADO

Tarlaların biribirini takip ettiği, çeşit çeşit ağaçların donattığı güneş ve hayat dolu bu âlemin altında karan

Fotoğrafı iki sahifemizi bir şerit halinde kaplıyan Yerköprü ovasının her iki ucunda derin birer vâdi vardır. Göksu nehri bu vâdilerin birinden girer, ovanın altındaki 500 metrelik bir tüneli katettikten sonra diğerinden çıkar. Her iki vâdinin içine, ovanın üstünde yer yer akan Karasu nehri şelâleler halinde dökülmekte ve Göksuya karışmaktadır. Yukarıda, nehrin Yerköprü geçidi olarak anılan tünele girdiği vâdiyi, vâdiye dökülen şelâleyi ve bunun da gerisindeki geçit ağzını görüyorsunuz. Tünele, nehrin geçitten çıktığı noktadan girilmiş, fotoğrafta görülen yere ise ancak tetkik maksadiyle gidilerek, arka kapağımıza konan resim çekilmiştir.

TÜRK BASININDA

Hayat BİR

Konyanın 120 km. güneyindeki Yerköprü mevkiinde, Göksu nehri 500 metre yerin altından gitmektedir. Nehrin suyunu kullanan civardaki Göksu santralinde bazı süründü maddeleri görüldüğünden, bu yeraltı nehrine girip güzergâhını tetkik etmek gerekiyordu. İller Bankasının yaptığı bu incelemeye Hayat Mecmuası da davet edildi. Yapılan tetkikat aynı zamanda bir keşif ve konunun hususiyeti bakımından da Türkiyenin genç Speleoloji ilminde bir hamle teşkil ediyordu. Diğer taraftan Türk basınına mensup kimseler bir yeraltı nehrine ilk defa olarak giriyordu.

RÖPORTAJ : İBRAHİM ÇAMLI
FOTOĞRAFLAR : ARA GÜLER

İLLER Bankasının enerji uzmanı Dr. Jeolog Temuçin Aygen bana döndü ve :

— Bakın, bu yere dünyada ilk ayak basan biziz işte! dedi.

Göksu nehrinin Yerköprü geçidinden çıktığı noktadaydık. Buraya varmak için 8 katlık bir apartman yüksekliğindeki bir uçurumdan inmiş, 5 metrelik kayaların üstünden tırmanmış, bir şelâlenin altından geçmiştik. Şimdi nehrin akış istikametinin aksine olarak mağaranın derinliklerine doğru ilerliyorduk. İçinde yürüdüğümüz su, diz kapaklarımızı saniyede 2-3 metre süratle yalıyarak arkamızda kalan aydınlığa doğru akıyordu. Önümüz zifiri karanlıktı. Üstümüzde, 15 metre yükseklikteki mağara tavanından, Toros'ların kireçli suyunun yarattığı yüzlerce stalaktit sarkıyordu. Bu sarkıtların bir santimetresi takriben 150 senede meydana geliyordu. Bu hesaba göre bunların her biri en az 40.000 yaşındaydı. Öbek öbek teşekkül etmişler, ampulleri yanmış kristal avizeler gibi pırıl pırıl parlıyorlardı. Aralarında bir yandan bir yana savrulan kirli paçavra parçaları gibi yarasalar uçuşuyordu. Yer üstü tabiatının alıştığımız seslerinden burada hiçbiri yoktu: Ne bir kuş sesi, ne bir yaprak hışırtısı... Yalnız önümüzdeki 500 metrelik karanlık tünelin içinden bize doğru akan Göksunun dinmiyen, tabiat kadar eski uğultusu duyuluyordu.

■

Temuçin Aygen'in lâfı hakikat olmakla beraber, biraz yersizdi. Aynı mealde sözleri büyük bir ihtimalle Hillary, Everest'in zirvesine ulaşınca yanındaki Nepalli rehbere; yahut Amundsen, Güney Kutbuna vardığı zaman etrafındaki arkadaşlarına söylemişti. Halbuki Yerköprü geçidine girmek ne büyük bir keşif, ne de büyük bir kahramanlık sayılabilirdi. Fakat bilinene yeni bir şey katması itibariyle de bir keşfin bütün vasıflarına sahipti ve bize o anda böyle bir hareketin her türlü ruhi zevkini tattırmaktaydı. Bundan başka memleketimizde yeni bir ilim sahasında,

EKİP

Ekibe yanda resimleri görülenlerden başka Teknik Üniversite talebelerinden İrfan Güngördü ve Tıp talebesi Muhlis Yurdakul da dahil olmuştur. Bu vesile ile teknisyen Hüseyin Tozdemir ve botun naklinde yardımı dokunan civar köylüler de zikredilmelidir...

Soldan: Dr. Jeolog Temuçin Aygen (İller Bankası Enerji Uzmanı), Fethi Yeşim (Avukat), İbrahim Çamlı (Hayat Mecmuası Yazı İşleri Müdürü), Ara Güler (Hayat fotoğrafçısı).

bir tünel, bu tünelin içinde de coşkun bir nehir vardır. Hayat ekibi işte bu nehre kauçuk botla girdi.

İLK DEFA...

YERALTI NEHRİNDE

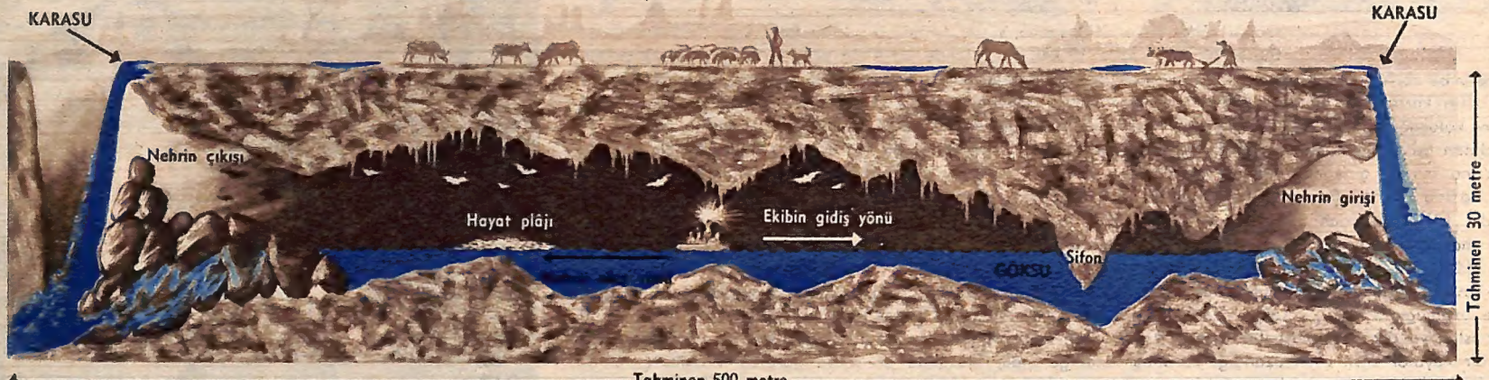

İşte içinden geçen Göksu nehri ile Yerköprü geçidi, üstündeki ova ve bu ovada akıp geçidin her iki tarafındaki vâdilere dökülen Karasu... Yarasaların uçuştuğu bu geçitte nehrin akış istikametinin tersine olarak kauçuk botla yapılan bir yolculuğu muharririmiz size bu sahifelerde anlatmaktadır...

Speleolojide bir hamle teşkil ediyordu. Fakat Speleoloji ne idi?

Speleoloji kısaca mağaraları ve yeraltı ırmaklarını tetkik eden ilim olarak tarif edilmektedir. Bu ilim 19. asır sonlarında teessüs etmiş, kısa zamanda sulama ve hidro-elektrik sahalarındaki ilmî gayelerine ilâveten turistik ve sportif bir karakter edinmiştir. Bugün Avrupa ve Amerikada binlerce speleoloji kulübü kurulmuş olduğu gibi, buralarda turistlerden senede yüz binlerce lira gelir temin eden mağaralar mevcuttur. Bunların en mühimlerinden biri Amerikadaki Carlsbad mağarasıdır. Bu mağara 250, 300 ve 400 metre derinliklerde olan üç kat halinde yer altına doğru yayılmıştır. İçinde iki asansörü vardır. Sarkıt ve dikitlerin arkasına renkli ampuller yerleştirilmiş, 250 metre derinlikte de 1500 kişi alacak bir lokanta kurulmuştur. Avrupadaki mağaralar daha ziyade şakuli mağaralardır. Bunların bir kısmında 1000 metreye kadar alçalan uçurumlara rastlanmaktadır. Bu mağaraları sporcular ve ilim adamları, bazan içlerinde birkaç gün kalmak ve kamp kurmak suretiyle tetkik etmektedirler. Avrupadaki mağaralar ihtiva ettikleri ırmaklar bakımından da çok zengindirler. Meselâ dünyanın en büyük yeraltı nehri Yugoslavyadadır. Mağara içinde 5 kol halinde akan Trebinjciea'nın yeraltındaki kısımlarının uzunluğu tam 100 kilometredir. Fakat speleolojinin faydaları yalnız sulama, hidro-elektrik, turizm ve spor konularına inhisar etmemektedir. Mağaraların tabii sakinleri yarasaların gübresi, dünyanın en makbul gübresidir. Bundan başka bazı mağaralar astım hastalığına, bazıları ise romatizmaya iyi gelmektedir. Diğer taraftan İsviçredeki soğuk yeraltı mağaraları senelerden beri tabii birer buzhane olarak kullanılmaktadır.

Memleketimizde de speleolojik çalışmalar yapıldığını, ilk defa Yerköprü mevkiindeki tetkikata mecmuamızı davet eden mektup elimize geçtiği zaman öğrendik. Bu çalışmalar mahduttu ve mazisi 4 seneden daha geriye gitmiyordu. Bugüne kadar yapılan tetkiklerin çoğu, Su İşleri Umum Müdürlüğü ve İller Bankasının yeraltı ırmaklarını ihtiva ettiği tahmin edilen mağaralarda, suyun istikametini tâyin edecek boya tecrübeleri gibi sırf dışarıdan tatbik edilen hidrolojik tecrübelerine inhisar ediyordu. Memleketimizde bugüne kadar içine girilen önemli mağaralar, antropolojik mağaralar hariç, Muğlada yerli elemanlar tarafından 90 ıncı metresine kadar inilebilen ve dibinde bir derenin aktığı tahmin edilen şakuli Yatağan mağarası, birkaç seneden beri Astım hastalarına açık olan Alanya'nın meşhur Damlataş mağarası ve Toroslardaki Ermenek kasabasının kullandığı suyun çıktığı Maraspoli mağarasıydı. Bu mağaranın içindeki yeraltı nehrine ilk defa olarak İller Bankası Enerji Uzmanı Dr. Aygen ve amatör speleolog arkadaşı avukat Fethi Yeşim inmiş ve üstünde kauçuk bot ile gezmişlerdi. Ancak bu inceleme, İller Bankasının hidroloji işlerinin biraz dışına çıkmış ve speleolojik bir mahiyet almıştı. Hattâ bu seferin notları, amatörler arasında bir alâka uyandırmak gayesiyle, günlük bir gazetede de neşredilmişti. Dr. Aygen çalışmalarının yanısıra speleoloji ilmini ve sporunu geliştirmek istiyordu. Yerköprü geçidinde yapılacak inceleme de daha ziyade bu yönden olacaktı. Yerköprü geçidinin bir de hususiyeti vardı. Mağaranın damı, üstünde akan ikinci bir su, Karasu ırmağı sayesinde teşekkül etmişti. Bu az raslanır bir durumdu. Diğer taraftan, mağaranın içindeki nehre daha evvel girilmiş olduğuna dair hiçbir ihtimal olmadığı gibi, herhangi bir delil de yoktu.

Yeraltı nehrine bir çarşamba günü girilecekti. Bir akşam evvelinden Göksu'nun yeraltına girdiği Yerköprü geçidinin civarındaki Göksu hidro-elektrik santraline gidildi. Koca Torosların yüzlerce metrelik dik duvarlar halinde çevrelediği derin bir vâdideydik. Göksu Nehri bu vâdinin içinden dinmiyen uğultusuyla, telâşla Silifke ve Akdenize doğru yol alıyordu. Seyhan ve Ceyhandan sonra Akdenize dökülen en büyük nehir olan Göksu'nun da Anadolunun bütün suları gibi zengin bir tarihi vardı. İlk çağlarda Klikadnos, sonra da Selef olarak anılmıştı. Geçtiği topraklarda Hititler, Grekler, Romalılar, Selçuklar yaşamıştı. Bu sonuncuların geniş toleransı sayesinde Lâtinler, sultanlığın hudutları dahilinde geniş bir ticaret kurmuşlardı. Bunlardan Provanslılar Kıbrıs ile Konya arasında transit ticareti yapıyorlardı... Mallarını Göksu nehrinin vâdisini takibederek nakletmiş olmaları çok muhtemeldir. Nihayet Aslan Yürekli Rişarla Üçüncü Haçlı Seferine çıkan Alman İmparatoru Frederik Barbaros, Konyayı zaptettikten sonra, bu nehrin sularında boğulup can vermişti. Fakat Göksu'nun hiçbir nehirde olmıyan başka bir hususiyeti vardı. Yerköprü ile Göksu santrali arasında su birdenbire masmavi bir renk alıyordu. Bir saniye evvel üstünden kaydığı toprak ve kayaların renginde olan su, bir saniye sonra tabiatın bugüne kadar çözülemiyen bir kadirşinaslığı sayesinde beyaz köpüklerinin mavi sular üstünde oynaştığı bir nehir haline giriyordu. Şair ruhlu Türkler, işte bu sebepten adını değiştirip ona Göksu demişlerdi.

Santralin şantiye şefi Sanayi Vekâleti Elektrik Etüd Dairesinden Hüseyin Tosun'un misafirperverliği unutulacak gibi değildi. Şahane yemekler, envai çeşit içkiler, tatlı bir sohbet ve dudaklarından hiç eksilmiyen tebessümü bütün akşamımızı doldurdu. Bir ara santrali gezdik. Burada her biri saatte 4500 kilovat takatindeki iki türbin, Konyaya elektrik gönderiyordu. Birkaç kilometre ileride Göksu'nun bir kısmı yakalanmış, kanallar ve cebri borularla bu türbinlere getirilmiş, onları çalıştırıyordu. Su burada, bu kadarcık hürriyetinin dahi elden gitmesine isyan etmiş gibi uğultusunu bir misli daha arttırmıştı. Bütün vâdi, nehrin uğultusu ile dolmuş gibiydi. Gece santral lojmanındaki yatağımda sigara üstüne sigara içerken beynim bu uğultu ile zonkladı durdu. Ertesi gün hırçın, gürültücü ve hâlâ meçhuller barındıran nehrin en gizli yerine, yeraltındaki 500 metresine girdik. Yolculuğumuzun fotoğrafla hikâyesi mütaakıp sayfalardadır.

GELECEK HAFTA, MERAK ETTİĞİNİZ MAĞARA: ASTIMLILAR MAĞARASI "DAMLATAŞ,,

HAYAT, BİR YERALTI NEHRİNDE

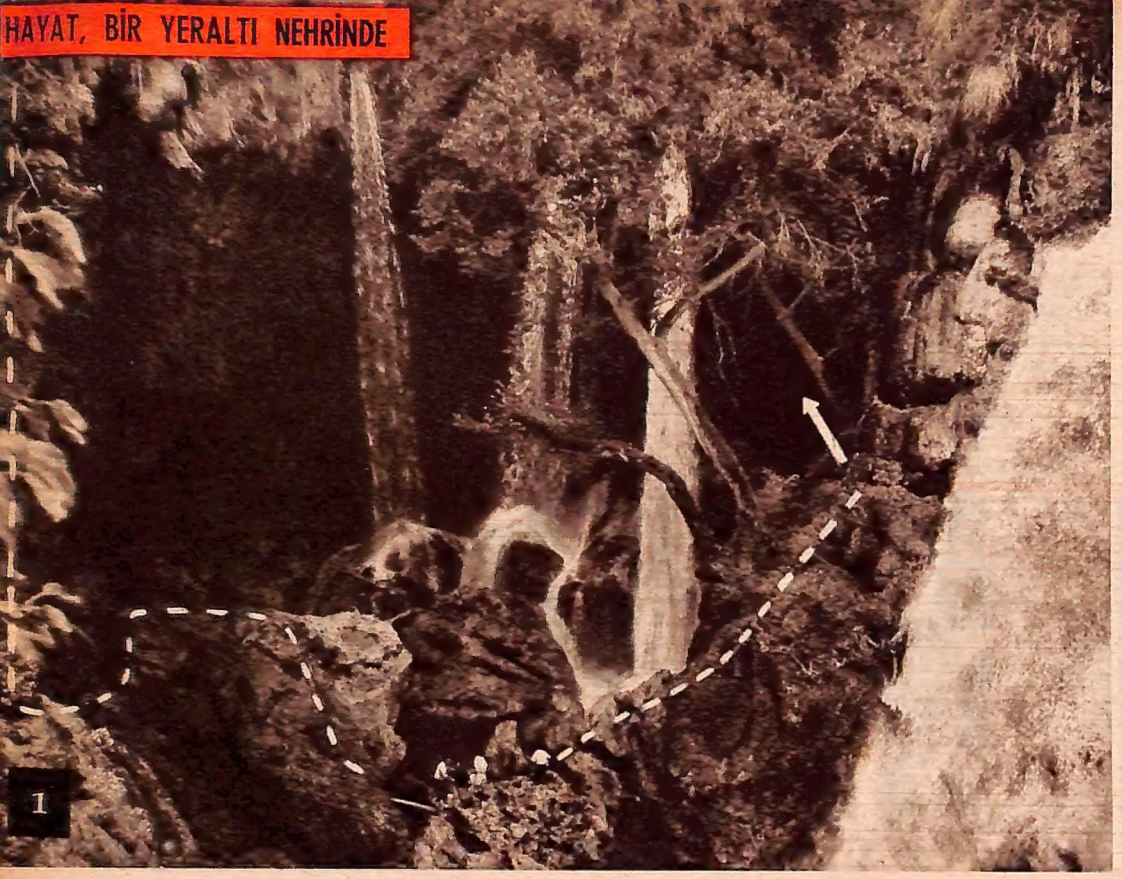

1

Cehennem Vâdisi Göksu nehrinin yeraltı kısmına, suyun Yerköprü geçidinden çıktığı noktadan girildi. Bu, yeraltında saatte 10 km. nin üstünde bir hızla akan suya karşı kürek çekmek gibi çetin bir zorluk doğuruyordu. Buna rağmen bu yol, nehrin akış istikametinde gitmekten daha emniyetliydi. Zira, zifiri karanlıkta, ilk defa girilen meçhul tünelde, suyun bizi ne gibi tehlikeli yeraltı şelâlelerine ve içinde sıkışıp kalacağımız dar boğazlara sürükleyebileceği malûm değildi. Böyle yerlerden kurtuluş olamazdı. Fakat alınan bu emniyet tedbirinin zor kürek çekme şartlarına ilâveten ağır bir ücreti daha vardı. Nehrin çıkış noktasına inmek, giriş noktasına inmekten çok daha güçtü. Karasunun burada da bir şelâle ile örttüğü mağara ağzına açılan vâdi, giriş noktasındakinden daha sarp, daha korkunçtu. Evvelâ 30 metreyi bulan gayet dik bir uçurumdan inmek icabetti. Karasu, teşkil ettiği şelâleye ilâveten, irili ufaklı sayısız diğer kollar halinde vâdiye dökülüyordu. Yerler kaygandı. Bir evin üçüncü katından bakamıyan benim, buradan nasıl indiğim ve bilâhara nasıl çıktığım hâlâ meçhulümdür. 30 metre inildikten sonra, 5 metre yüksekliktekı ıslak kayaları aşmak, Göksu'nun delice aktığı bir noktayı geçebilmek için iki yüksek kayanın üzerine atılan 2 metre uzunluğunda ve 20 santim genişliğinde daracık bir kalasın üstünden yürümek, 10 metre yüksekliğinde diğer ıslak ve dik bir yokuşu tırmanmak gerekti. Nihayet şelâlenin de altından geçtikten sonra, içine doğru yeni bir kayalar silsilesinin uzandığı karanlık tünel göründü. (Resimde en solda görülen İbrahim Çamlı'dır. İniş, kesik hattın biraz daha solunda, fotoğrafın içine alamadığı daha yumuşak bir meyilden olmuştur.)

2

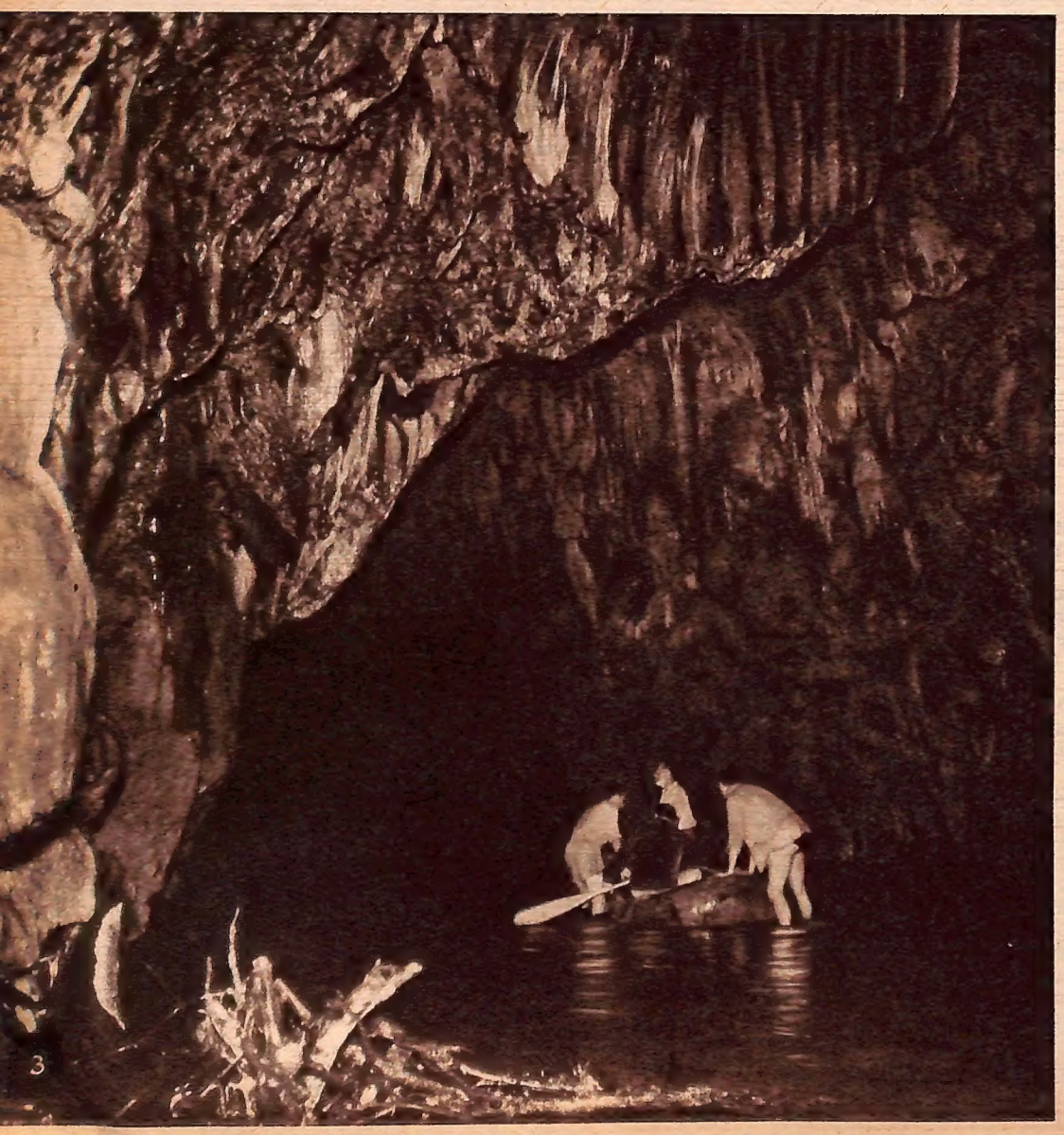

3

Yeraltı Nehri Kayaların gerisinde su, 8 - 10 metre genişliğindeki mağaranın bütün enine yayılmak suretiyle rahat, nispeten sakin, saatte takriben 10 km. hızla akıyordu. Bu su hava kadar berrak, buz gibi soğuktu. Mağaranın ağzında 15 metre kadar yüksek olan tavan, tünelin içerilerine doğru yükseliyor, bazan tekrar alçalıyor, ortalama olarak 5 - 10 metrelik bir irtifa muhafaza ediyordu. Buradan su damlıyordu. Bu, mağara tavanının üstünde, dışarıda, güneş ışığı ve yeşillik arasından akan Karasu'nun suyu idi. İçindeki kireç sayesinde meydana getirdiği tavandan süzülerek karanlığın içine damlıyordu. Yeraltı nehrinin sahilleri kısmen plâj, kısmen dik duvarlar halinde uzanıyordu. Bir taraf plâj olduğu zaman, karşı taraf ekseriya dik bir duvar oluyor, burada suyun derinliği bazan 4 - 5 metreye kadar varıyordu. Nehirde kâh kauçuk bot içinde kürekle, kâh sığ yerlerde botu akıntıya karşı itmek suretiyle ilerleniyordu. Mağarada, hususi radarları sayesinde hiçbir yere çarpmadan karanlıkta uçabilen yarasalardan başka tek bir hayvan yoktu. Nebata gelince, yosun dahi yoktu. Göksu nehrinin yer altındaki 500 metresi ve bunun geçtiği Yerköprü geçidi sadece taş, su ve lâmbaların titrek ışıklarını yutan zifiri bir karanlıktan ibaretti. Yolun tahminen 400. metresinde tavan suya inmiş, geçidi kapamıştı. Buna sifon deniyordu. Bu duvarın gerisinde 100 metre kadar gidildiği takdirde nehrin yer altına girdiği yere varılabilir ve dışarıya çıkılabilirdi. Ancak bunu yapmak için suya dalan kayanın altından yüzmek gerekiyordu. Bunun için de oksijen tüpü ve su sızmaz baş lâmbaları lâzımdı. Bu teçhizat yoktu. Hattâ, sandal devrilip de ışıklar söndüğü takdirde karanlıkta çıkışa doğru yüzebilmek için tertibat dahi alınmamıştı. Fakat tatbikat başarı ile neticelenmişti. Sürüntü maddeleri hakkında gereken bilgi edinilmiş, mühim bir yeraltı nehri keşfedilmiş, çiçeği burnunda Türk speleolojisinde bir merhale katedilmişti. (İ. Çamlı en sağdakidir. Bu resim ve Hayat Plâjının resmi, rutubetten flâş iyi çalışmadığı için pozla çekilmiştir. Sehpayı akıntılı suda durdurabilmek için diğer bir arkadaşın da yardımına ihtiyaç hâsıl olmuştur.)

Yeraltı Kayalıkları

Tünelin ağzından 30 - 40 metre ilerisine kadar olan sahayı 5 - 10 metre yüksekliğinde dik kayalar kaplamıştı. Kauçuk botu vâdiden indirmek on kişilik bir köylü ekibinin ancak iki saatte başarabildiği bir iş olmuştu. Şimdi de, bu kayaların arasından 15 - 20 metre ilerledikten sonra, botu bunların üstünden geçirmek gibi ikinci çetin bir mesele ile karşılaşılıyordu. Burada, kayalar silsilesi ile mağara duvarının teşkil ettiği 2 - 3 metre genişliğinde dar bir boğaz içinden akan nehrin sürati korkunç bir şekilde artmıştı. Botu buradan ileriye götürmek imkânsızdı. Çaresiz botla kayaların üstünden geçilecek ve tünelin ilerisinde, nehrin daha geniş bir sahada daha sakin akması muhtemel olan gerilerine düşülecekti. Artık mağaranın karanlıkları içindeydik. Son karpit ve lüks lâmbaları da yakıldı. Ondan sonra botun kayaların üstünden aşırılması işine girişildi. Beş metre mesafeden bağırarak söylenenlerin içinde kaybolduğu bir uğultu ve cılız ışıklar arasında yapılan bu ameliye, köylülerin de yardımı ile bir saat sürdü. Bu müddetin hitamında nehrin tahmin edildiği gibi rahat akan kısmına varılmıştı. Artık yeraltı nehrinde bot içinde ilerlemek mümkün olacaktı. (Üstte, soldaki I. Çamlı'dır.)

Hayat PLÂJI

Yeraltı nehrinin sahillerindeki plâjlardan birincisi 10 metre uzunluk, 3 metre genişlikte ufacık bir kumsaldır. Gerisindeki duvar, sarkıtlarla süslüdür. Buraya Hayat Plâjı adı kondu. Bundan böyle bütün jeoloji ve speleoloji kitaplarında bu mevki Hayat Plâjı olarak anılacaktır.

Yüzbaşı Günther Prien'in Atlantikte bir deniz savaşından sonra çekilmiş resmi.

İkinci Cihan Harbinin ilk yıllarında Atlantik'e dehşet salan Alman denizaltılarından, Günther Prien kumandasındaki U-47, İngiliz bahriyesinin önemli deniz üssü Scapa Flow'a doğru yola çıkarken.

Scapa Flow

2

YAZAN: GÜNTHER PRİEN — ÇEVİREN: Dz. Kd. Yzb. MUZAFFER ELALDI

GEMİ rıhtımda aborda bekliyordu. İleri geri dolaşırken tek kelime konuşmuyorduk. Sadece Albay Friedeburg veda konuşması olarak:

— Prien, dönüşünde yine binlerce tonluk birçok gemi batırmış olarak geleceğin muhakkak. Yolun açık olsun... dedi.

Selâmlaştıktan sonra gemime gittim. Halatlar fora edildi. Çok geçmeden dizellerin gürültüsü gemi teknesini sarsmağa başladı. Nihayet gemim, gri yeşil dalgalar arasında yalpa vurarak ilerledi. Rota, Scapa Flow'du...

Sahildeki iki insan şekli tedricen hafif bir duman içerisinde kayboldu. Artık sahil de görünmüyordu. Sadece gökyüzü ve sonbaharın yeşil, soğuk denizi ile soluk ışıklarını denize gönderen yorgun güneş kalmıştı.

Gemide benden başka hedefimizi bilen yoktu. Bir balıkçı teknesi görerek daldık. Ufukta başka gemilerin de dumanları göründü. Fakat onları avlamadık. Yanımdakilerin meraklı ve araştırıcı nazarları üzerimdeydi. Ama hiçbiri konuşmuyordu. Ben de susuyordum. Böyle arkadaşların önünde susmak ne kadar zordu.

İlk gün güzel ve güneşli olan hava bilâhara gittikçe bozdu. İrlanda istikametine açılan deryada ilerliyorduk. Rüzgâr şiddetini arttırmış ve kuledeki nöbetçiler su geçirmez deri elbiseler giymişlerdi.

Duncasby Head civarında barometremiz 978 e düştü. Rüzgâr çok daha kuvvetli esmeğe başlamıştı. Şiddeti en aşağı sekiz kuvvetinde idi. Büyük, karanlık dalgaların hâsıl ettiği köpükler bir beyaz şeride benziyor, tacı andıran üst kısımları gecenin karanlığına ışık saçıyordu. Kulede idik. Gözlerimizle karanlığı araştırıyorduk. Fakat görünürlerde bir şey yoktu. Gökyüzü kalın bulutlarla kaplı olduğundan tek yıldız görünmüyor ve hafif bir yağmur yağıyordu. Gemide de tek ışık yoktu. Zira harbin ilk gününde sanki bir el hareketi ile bütün ışıklar söndürülmüştü. Tam mânasiyle zulmet içerisindeydik. Yalnız dalgalar beyaz porselenler gibi görünüyordu.

İskele baş omuzluğumuzda dalgalar üzerindeki bir karaltıyı görmekten ziyade hissettik: Adalar.

Endrass eğilerek sordu:

— Sayın Yüzbaşım, yani Orkney Adalarını mı ziyaret etmek istiyoruz?

Konuşmamın tam zamanıydı:

— Scapa Flow'a girmek üzere gidiyoruz.

Yüzünü görmüyordum. Rüzgâr esiyor ve dalgalar ses çıkarıyordu. O esnada çok sakin bir sesle Endrass cevap verdi:

— Mesele anlaşıldı sayın yüzbaşım, tamam.

— Endrass, insan ve arkadaş olarak şu anda bana bundan daha iyi ne söyliyebilirdin?... diye kendi kendime düşündüm.

Kendisine sadece şunları söyledim:

— Şimdi sahilden açılıyoruz. Gemiyi dibe oturtacağız. Ondan sonra mürettebat baş tarafta toplansın.

Tedricen sahil gölgesi ufkun altına gitti. Tekrar karanlık gökyüzü ile karanlık denizin ortasında kalmıştık. Yarım saat geçtikten sonra kule kaportasını kapattık. Sarnıçlardan kaçan havanın sesi ve akabinde sarnıçlara hücum eden suların gürültüsü duyuldu. Rüzgârın sesi kesildi ve deniz sakinleşti. Bu sükûnette derinlere iniyorduk.

Birkaç ufki dümen kumandası ve elektrik makinelerinin zayıf uğultusu, biraz sonra hafif bir sadme. Makineler stop etti. Dibe oturmuştuk.

13 ekim sabahı saat dört.

Aşağıya inerek baş tarafa gittim. Mürettebat toplanmıştı. Bazıları alabandalara sırtlarını dayamış ayakta duruyor, bir kısmı da ranzalarının içinde çömelmiş oturuyorlardı. Sipersiz lâmbaların göz alan ışığı altında bütün yüzler kireç gibi beyaz, gölgelenmiş göz çukurları simsiyah görünüyordu.

Fazla konuşmadan «Yarın Scapa Flow'a gireceğiz» dedim.

Etrafta çıt yoktu. Sessizlik o kadar derindi ki, birkaç su damlasının çıkardığı ses bile işitildi: Tıp... Tıp.

— İlk önce, nöbetçiler hariç, herkes istirahat yerlerine gidecek. Saat on dörtte nöbetçiler ahçıyı uyandıracak. Saat on altıda öğle yemeği yenecek. Harekâtın devamı müddetince başka sıcak yemek yok. Yalnız ahçı her daireye tereyağlı ekmek tabakları koyacak ve herbiriniz ceplerinize birer çikolata alacaksınız. Bütün lüzumsuz ışıklar söndürülecek. Cereyan iktisadına mecburuz. Bu akşama kadar deniz dibinde kalacağımız için havayı da idareli kullanmalıyız. Bunun için hiçbirimiz icabetmedikçe hareket yapmıyalım. Harekâtın devamınca mutlak sükûnet isterim. Raporların iki defa verilmesi yasaktır. Anlaşıldı mı?

— Anlaşıldı Kumandan!... Sözü sanki bir ağızdan çıkmıştı.

— İstirahat yerlerine, marş!...

Sessizlik. Herkes ranzalarına çekilmiş, bana bakıyordu. Yüzler sakin. Hayret ve korkudan eser yok.

Kıç tarafa giderek kamaramda yatağıma yattım. Gözlerim beyaz boyalı tavandan dışarı çıkmış birkaç perçin başına takıldı.

Birbiri peşinden ışıklar söndürüldü. Geminin içi yarı karanlık olmuştu. Tam bir sessizlik hâkimdi. Yalnız denizin, geminin bordasına temasından hâsıl olan sesle, santral dairesindeki nöbetçilerin fısıldaşmaları duyuluyordu.

Çok istememe rağmen bir türlü uyuyamıyor ve ranzalarında yatmakta olan personelimi düşünüyordum. Hepsi de yarınki harekâtın önemini idrak edecek tecrübeye sahipti ve gemide uzun müddetten beri vazife görüyordu. Şu anda hepsi susmuştu. İçlerinden biri, bir işle meşgul olsa bile, bunu konuşmadan yapıyordu.

Bir türlü uyuyamıyordum. Gözlerimi kapayınca önümde yedi giriş geçidi ile Scapa Flow'un haritasını görüyor ve içeri girebileceğim en uygun geçidi tahayyül ediyordum.

Kamaramda daha fazla kalamadım. Ayak parmaklarımın ucuna basarak dışarı çıktım. Uzun ve karanlık dairelere garip bir huzursuzluk çökmüştü. Ranzalarda yatanlar ağır teneffüs ederek sağa sola dönüyorlardı.

Subay salonuna gidince uzun boylu serdümenim Spahr'ı harita üzerine eğilmiş buldum. Beni görünce özür diler gibi:

— Haritaya bir kere daha bakmak istemiştim Yüzbaşım... dedi.

Yan yana durup konuşmadan haritaya baktık. Biraz geçtikten sonra Spahr fısıltı halinde:

— Yüzbaşım, hakikaten içeri girebileceğinize inanıyor musunuz? diye sordu.

— Peygamber değilim ama evet Spahr. Şayet işler düşündüğümden başka türlü olursa, buna şanssızlık

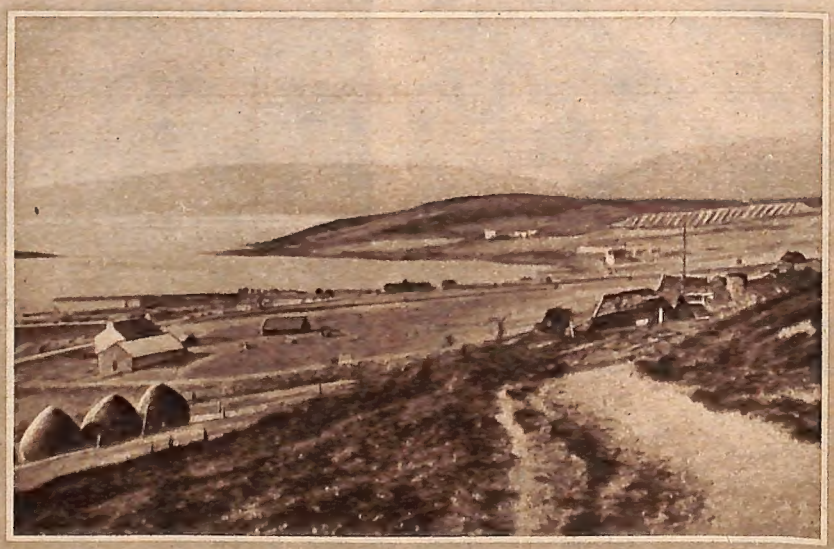

İngilterenin en kuzey noktasında bulunan Orkney Adalarının çevrelediği Scapa Flow deniz üssünün batı kısmındaki Bring Deeps, dış görünüşü itibariyle sakin bir balıkçı köyünü andırıyordu. Ama aslında burası İkinci Cihan Harbinin girilmesi imkânsız bir deniz kalesinin simsiki kilitli kapılarından biriydi.

demek lâzım gelecek... cevabını verdim.

Ranzalardan birinin perdesi birden aralandı. Endrass'ın başı göründü:

— Beni divanı harbe götürmeniz pahasına olsa dahi daha fazla uyuyamıyacağım, Yüzbaşım... dedi.

Kızarak cevap verdim:

— Çeneni tut. Boşuna hava sarfetmememiz lâzım.

Derin bir nefes aldıktan sonra tekrar ranzasının içinde kayboldu.

Geldiğim gibi kamarama dönüp tekrar yatağıma yattım. Bu defa uyuyabilmiştim. Fakat bu, çok hafif bir uyku idi. Vahşi hayvanların avlarını beklerken uyuklamaları gibi... Zihin faaliyeti devam ediyordu.

Saat on dörtte nöbetçilerin ahçıyı uyandırdıklarını ve onun da kamaramın önünden geçişini yarı aralık gözlerimle gördüm. Ahçı gürültü olmaması için ayakkabılarına çuha sarmıştı. Çünkü düşmanın ses dinleme cihazları çok hassastı ve bir çizmenin metal zemin üzerinde çıkaracağı ses bile felâket yaratabilirdi.

Saat on altıda hepimiz uyandırıldık. Yemek vaktiydi. Bayram günlerine mahsus menüde et yemeği ile lâhana mevcuttu.

Yemek masasında Wessels, Endrass ve Varendorff ile beraber oturdum. Civa gibi, şakacı bir genç olan Varendorff hepimizle konuşuyordu. Yemek masası temizlendi. Üç asker geminin başından itibaren son bölmesine kadar dolaşarak tahrip kalıplarını yerleştirdiler. Şayet düşman eline düşecek olursak gemimizi havaya uçuracaktık.

Bir defa daha bütün daireleri dolaşıp son talimatımı verdim. Harekât süresince sigara içilmiyecek ve en mühim husus, lüzumsuz tek kelime sarfedilmiyecekti.

En son hazırlıklara geçildi. Herkes canyeleğini tekrar kontrol etti. Derin su kurtarma cihazının muayenesi yapıldı. Serdümen, haritalarını hazırladı. Kuleye çıkacak olan bizler de su geçirmez lâstik elbiselerimizi giydik.

Saat on dokuz. Şu anda yukarıda gece olmalıydı. Kısa bir kumanda ile:

— Dalma yerlerine! Mutaakıben de:

— Satha çıkmağa hazır ol! emrini verdim.

Vantilâtörler çalıştı. Çarkçıbaşı Wessels raporlarını vermeğe başlamıştı:

— Bot dipten kurtuldu... Dipten mesafe bir metre... iki metre...

Elektrik makinelerinin berrak sesi tekrar duyuldu. Gemimiz yükseliyordu. *(Devamı gelecek sayıda)*

BÜYÜK BİR ROMATİZMA UZMANI HAYAT İÇİN YAZIYOR

Milletlerarası Verem Kongresi münasebetiyle, streptomisinin bulucusu ünlü Doktor Waksman'la yaptığımız bir konuşmayı vermiştik. Bugün de, İstanbul Milletlerarası Romatoloji Kongresi delegelerinden, Zürich Üniversitesi Romatizma Kliniği Direktörü Prof. Dr. A. Böni'nin mecmuamız için özel olarak hazırladığı bir yazıyı sunuyoruz. Dünyanın sayılı romatizma uzmanlarından biri olan Profesör, insanlığın korkunç düşmanı bu hastalıkla mücadele konusundaki inkişaflar hakkında bilgi vermektedir.

ROMATİZMA

YAZAN: PROF. DR. A. BÖNİ

ROMATİZMA, çeşitli şekilde tezahür eden bir hastalıklar dizisine verilen geniş anlamlı bir isimdir. Ya iltihaplı arazlar halinde kendini gösterir, ya da kemik, kıkırdak veya mafsal dokularında türlü değişikliklere sebebiyet verir. İnsanlığın baş düşmanı olan bu çok taraflı hastalık hakkında bugün için bilinenler maalesef çok kifayetsizdir. Bu sinsi hastalığın bir nev'i olan iltihaplı romatizmanın, bazı albüminli maddelerle ilgili olduğu bilinmekle beraber, gene de albüminin hastalığın seyri üzerinde ne gibi bir rol oynadığı henüz meçhuldür. Bununla beraber, romatizmanın bazı çeşitlerinin teşhisi ve seyri hakkında ipuçları elde etmek bakımından büyük değer taşır.

Romatizmayı doğuran sebepler hakkında kesin bir fikre sahip bulunmamakla beraber, gene de uzun yıllardır kullanılmakta olan ilâçlarla, yeni müstahzarlar sayesinde hastanın ıstırabını, kısmen de olsa, dindirebilecek durumdayız. Bununla beraber, öteden beri âdeta bir Mesih muamelesi gören Cortison ve benzeri ilâçlara karşı beslenen inanç ve hayranlık belirli şekilde azalmış bulunuyor. Aslında da Cortison müstahzarları, romatizmanın sadece çok mahdut bazı arazları üzerinde müessir olduğu gibi, çoğu zaman son derece vahim neticeler de doğurabilir. Yani iyi edeceğine, hastayı büsbütün kötü duruma düşürebilir. Bu bakımdan ancak uzman bir hekimin sıkı kontrolu altında ve muayyen arazlarda, o da kısa bir müddet için kullanılması gerekir.

Antimalarya, yani sıtma ilâçlarının da romatizma tedavisinde, kısmen iltihapları azaltıcı ve hattâ geçirici bir hassaya sahip oldukları son yılların en ilgi çekici keşiflerindendir. Müzmin mafsal romatizmalarına karşı ise eskiden beri tatbik edilmekte olan «Altın Tedavisi» ise hâlâ en başarılı sistem olmakta devam ediyor. Diğer taraftan İsviçrede tekâmül ettirilen ve terkibinde az miktarda Cortison bulunan Deltabutazolidin de başarılı bir şekilde kullanılmaktadır. İstanbul Romatoloji Kongresine katılan Türk uzmanları da bu ilâcın değerini belirttiler.

Ne var ki, romatizmanın tedavisinde sadece ilâçlardan fayda beklemek yersizdir. Kesin netice almak için ilâçların yanı sıra fizikoterapiden ve kaplıcalardan da istifade etmek gerekir. Türkiyede bulunduğum sırada, sayısız kaplıcalarınızdan birkaçını bizzat gezip görmek fırsatını bulmuştum. Güzel yurdunuz tabiatın paha biçilmez değerde bir lûtfu olan bu şifa membaları ile doludur.

Romatizmayı doğuran sebepleri sosyal şartlarda aramak bugün için doğru olur. Mafsalların ve belkemiğinin mekanik iş yüzünden aşırı derecede yıpranması, kötü yaşama şartları, az veya haddinden fazla gıda almak gibi zararlı dış etkiler romatizma için en uygun temeli hazırlar.

Romatizma konusunda üzerinde durulacak en önemli bir husus da, erken teşhis ve tedavidir.

Erken teşhis sayesinde müzmin mafsal romatizmasından şikâyeti olanlardan yüzde sekseninin iş gücünü daha nice yıllar için devam ettirmek kabil olmuştur. Kongre delegelerinden ünlü bir Fransız uzmanı bu nokta üzerinde ısrarla durarak, her devletin yeteri kadar romatizma klinikleri ve poliklinikleri tesis etmesini ve kaplıcaları daha iyi istifade edilebilecek bir hale sokmasını istemiştir. Temennim, çok aydın, geniş fikirli ve zeki bulduğum Türk milletinin de romatizmaya karşı topyekûn bir savaş açmasıdır. İsviçrenin romatizma yüzünden senelik zararı tam 2 milyar liradır. Bu bakımdan, bu bir numaralı halk düşmanına karşı açılacak savaş, millî iktisat yönünden de çok kârlı bir iş olacaktır. Ne var ki, bu savaşta kullanılacak silâhlar, tamamen ilmî bir çalışmanın mahsulü olmalıdır. Eminim ki, bu konuda para sarfetmekten çekinmiyen milletler; bu yatırımın, az zamanda birkaç yüz misli kâr getirdiğini göreceklerdir.

GRAFİKA

Sana ile yapılmış bu pideler

sıcak olarak daha leziz!

Peynirli Pide

Kullanılacak malzeme: 1 kilo un, 5 yumurta, 250 gr. SANA, 75 gr. bira mayası, 1 bardak su, 2 çay kaşığı tuz, 2 demet dere otu, 500 gr. beyaz peynir. (Kuru bira mayası olursa bir çorba kaşığı dolusu konur).

Yapılması: Unun ortası havuz gibi açılır, su ile maya eritilerek konur. 3 yumurta ilâve edilir, yavaş, yavaş unla karıştırılır, SANA ve tuzla beraber hamur haline getirilir. Bir saat bekletilir. Hamur, yumurta büyüklüğünde parçalara ayrılır, yassıltılır, ortasına ceviz büyüklüğünde peynirli iç konur, hamurun iki başı sıkılarak kapatılır. Yağlanmış tepsiye 5 santim ara ile sıralanır, her biri 2 misli kabarıncaya kadar bırakılır, üzerine yumurta sürülür, orta hararetteki fırında pişirilir. Fırından çıkan sıcak peynirli pidenin üzerine yağ sürülür.

İçi: 2 demet kıyılmış dereotu, bir yumurta, yıkanmış 500 gr. beyaz peynir, hepsi beraber ezilerek karışır.

S178

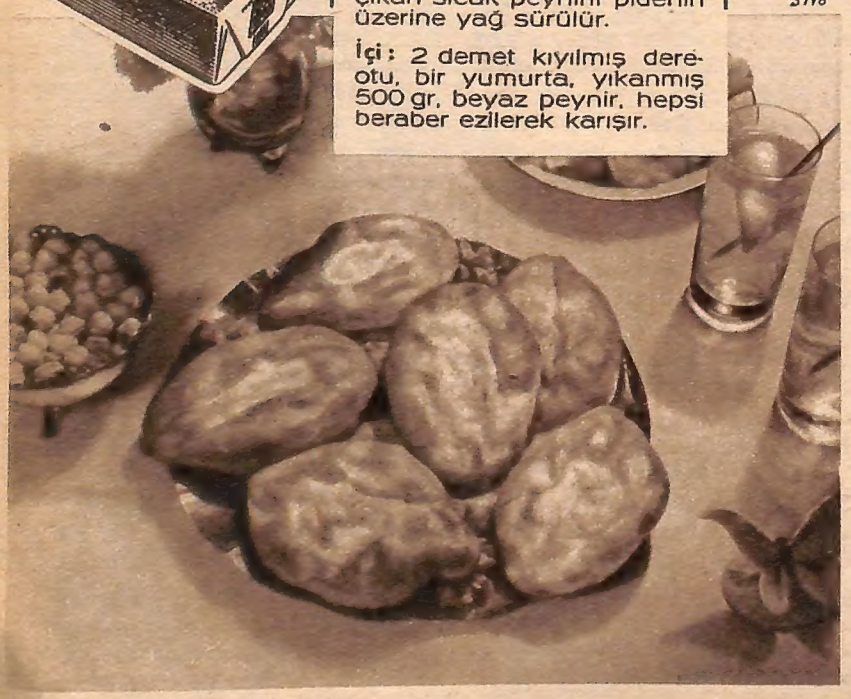

Osmanlı sarayının zevk ve eğlenceye daldığı Lâle Devrinde, Binnaz adında güzelliği dillere destan olan şuh, hafifmeşrep bir kadın vardır. Evine zamanın en kibar ve zengin kimseleri girmekte, kendisi saray ve konaklarda baş tacı edilmektedir.

Binnaz

Yusuf Ziya Ortaç'ın bu üç perdelik manzum trajedisi ilk defa 1917 yılında Malûl Gaziler Cemiyeti tarafından filme alınmıştır. Filmin rejisörlüğünü Ahmet Fehim Efendi yapmış; Binnaz'ı Matmazel Blanche, Ahmet Efe'yi de Hüseyin Kemal Gürmen oynamıştı. O zaman 1500 liraya çıkan film 55,000 lira hâsılat sağlamış, Amerika ve İngilterenin muhtelif sinemalarında da gösterilmişti. Bu sahifelerde, bu sene tekrar çevrilen «Binnaz» ın film hikâyesini takdim ediyoruz.

Binnaz bir gece, bir konaktaki eğlenceden dönerken haydutların hücumuna mâruz kalır. Onu zorbaların elinden Ahmet Efe adında bir gemici kurtarır. Ahmet Efe aynı zamanda, o sırada devlete karşı bir ayaklanma hazırlıyanlar arasında bulunmaktadır. Binnaz kurtarıcısına gönlünü kaptırır ve onu evine davet eder.

Prodüksiyon: Atlas Film
Senaryo: Metin Erksan - Mümtaz Yener - Nejat Duru
Reji: Mümtaz Yener
Müzik: Yalçın Tuna
Operatör: Fahri Danişman

OYNIYANLAR

Binnaz: Belgin Doruk
Ahmet Efe: Orhan Günşiray
Hamza: Ortaç Hayyam
Faika: Muzaffer Nebioğlu
Zeynep: Serpil Gül
Ali Reis: Kadri Savun
Muhafız: Hasan Ceylân
Davut: Yavuz Cener

Devlet ayaklanmayı haber almış, bu işi meydana çıkarmak üzere de Tuna Beylerbeyinin oğlu Hamza'yı İstanbula getirtmiştir. Hamza Bey bu arada, ününü tâ Tuna boylarında duyarak uzaktan âşık olduğu Binnaz'ı ziyarete gider. Arkadaşı Faika'nın ısrarlarına rağmen Binnaz, Hamza Beyi reddetmekte tereddüt göstermez.

Ahmet Efe'ye tam mânasiyle tutkun olan Binnaz her şeyden elini eteğini çekmiştir. Hamza, Faika'dan durumu öğrenince Ahmet Efe'yi bulabileceği yerlerde dolaşır. Oturduğu kahveye gider. Kim olduğunu öğrenmek için uluorta aleyhinde bulunmağa başlar. Ahmet Efe ortaya çıkar. İki erkek kapışırlar. Ahmet Efe, Hamza'yı yaralar. Kendisi de yakalanarak zindana atılır. Hamza Bey, Binnaz'a giderek eğer kendisine râm olursa Ahmet Efe'yi kurtaracağını söyler. Kadın sevdiği adamı kurtarmak için bu teklife razı olur. Hamza'nın getirdiği af fermanını sevgilisine gönderir. Bu sırada Ahmet Efe zindandan kaçmış, sevgilisini görmeğe gelmektedir.

Binnaz verdiği söze rağmen sevdiği adama ihanete razı olamıyarak kendini öldürmeğe karar verir. Ahmet Efe içeri girer. Hamza'yı öldürür. Hamza'nın adamları da tam onu öldüreceği sırada Binnaz araya girer ve yaralanır. Ahmet Efe, Binnaz'ın yalvarmalarına kulak asmaz. Fakat kadın yaralı haliyle bile onu takibeder ve günahsız olduğuna Ahmet Efe'yi inandırır. Beraber kaçarlar.

İNCE ÇAMAŞIRLAR **LÜKS** İLE YIKANIR...

GRAFİKA

LF.904

Elbet bilirsiniz ki,
sık sık yıkandığı takdirde
ince çamaşırların görünüşü güzel,
giyinilmesi de zevkli olur.

Bunun için de sâf bir mamûl
kullanmalıdır :
yaprak halinde LÜKS sabunu.

LÜKS'ün sâflığı,
köpüğünün
ellerde bıraktığı
yumuşaklıktan anlaşılır.

Bütün
ince çamaşırlarınızı
LÜKS ile yıkayınız,
daha uzun zaman
yeni kalır.

Lüks sâftır,
Lüks ile her şey rahat yıkanır.

Son

7 YAZAN: ALISTAIR MAC LEAN — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

JANSCİ, başını önüne eğdi. Parmakları boş kadehin üzerine kilitlendi... Birkaç dakika soğuk bir sessizlik oldu. Dışarıdan tabak kaşık sesleri duyuluyordu. Julia, bir şeyler hazırlıyordu. Szendro sessizliği bozdu:

— Bana birkaç dakika müsaade Jansci. Sandor, sen de gel...

Çıktılar. Jansci ile Reynolds yalnız kaldılar. General, başını kaldırmadan kesik kesik sözlerine devam etti:

— Bir gün evvel havagazını kesmişlerdi... Bundan anlaşılıyordu ki, yine aramızdan birisi kurban gidecek...

— Havagazını mı kesmişlerdi dediniz?...

— Evet... Bunun mânasını bizde herkes bilir. Bir ara tıraş bıçağı satışlarını bile durdurmuşlardı. Fakat zavallı günahsızların, en üst kattan kendilerini caddeye atmalarına mâni olamadılar.

Yine soğuk bir sessizlik...

— Belki karınız sağdır General. Beraber arıyalım. Albay Szendro bize yardım eder.

— Ben çok aradım. Bulamadım. Szendro'nun salâhiyeti bu meselede sona erer. Rütbesi de albay değildir. Bu geceye mahsus kendi kendini albaylığa terfi ettirdi. Aslında binbaşıdır...

Dışarıdan ayak sesleri duyuldu. Kapı aralandı. Bir müddet evvel Sandor'a Reynolds'u içeri getirmesini söyliyen genç çocuk göründü. Jansci, başını kaldırdı:

— Bunun ismi Imre'dir. Kahraman bir çocuktur. İki sene evvel Ruslara karşı dövüşürken harikalar yarattı. Tek başına koca tankları havaya uçurdu. En sonunda, bir gece harekâtında mürettebatının hepsi ölen bir Rus tankı, tırmanmıya çalıştığı tepeden geri geri kayarak zavallı çocuğu aşağıdaki binanın duvarına yapıştırdı!...

Reynolds'un tüyleri gayrıihtiyari diken diken oldu.

— Ezdi mi çocuğu?...

— Imre orada otuz altı saat kaldı. Kimse onu görmedi. Bu sırada Rus tankı, Rus topçusu tarafından iki defa isabet aldı. Sağlam olarak elimize kalmasın diye.

Reynolds'un gözleri yuvalarından fırladı:

— Çocuk ne oldu?

— Sandor tesadüfen oradan geçiyordu. Imreyi gördü. Binanın içine koştu. Eline geçirdiği bir demir çubukla duvarı yıkmıya başladı. Ben de yanındaydım. Gözlerimle gördüm. İnsan üstü bir gayret sarfediyordu. Yüz kiloluk taşları tek başına nasıl kaldırıyordu! Nihayet çocuğu kurtardı...

— Vücudu parça parça tabii...

— Hayır. Burnu bile kanamamıştı. Tankın boşluğuna sıkışıp kalmış olacak. Fakat bitkin bir haldeydi. Biraz ilerideki boş eve taşıdık. Bir kenara yatırdık. Bombalar, mermiler ikide bir sağda solda patlıyordu. Biliyorsunuz, herkes hürriyetini müdafaa etmek için canını dişine takmış, Ruslara karşı dövüşüyordu. Binadan çıktık. İlerdeki mevzilerimize koştuk. Biraz sonra, Imreyi alalım diye geri döndük. Bir de baktık, bina yerle bir olmuş!... Toz, toprak, moloz arasında çocuğu aradık, bulduk. Yine burnu bile kanamamıştı! Sadece baygındı. Kollarından, ayaklarından yakalayıp dışarı taşıdık. O günden sonra Imre aylarca hasta yattı. Şimdi çok şükür iyileşti.

— Demek Ruslara karşı isyan hareketinde siz Sandor'la beraber dövüştünüz?

— Sandor dövüştü. Ben dövüşmedim. Aksine, harbi durdurmak için elimden geleni yaptım!

Reynolds hayretle ihtiyarın yüzüne baktı:

— Herkes hürriyeti için kellesini koltuğuna almış boğuşurken siz karşıdan seyirci mi kaldınız?...

— Ben böyle bir mücadelenin faydadan ziyade zarar getireceğine inanıyordum. Hiçbir yardımcımız yoktu. Bu, mücadele değil, ancak bir intihardı. Onun için mâni olmıya çalışıyordum.

O sırada kapı yine gıcırdadı. Yabancı bir adam göründü. Jansci takdim etti:

— Size en yakın arkadaşlardan Kont'u tanıştırayım...

Reynolds elini uzattı:

— İsminiz Kont hazretleri...

Yabancı, uzatılan eli nezaketle sıktı:

— Beni herkes sadece Kont diye tanır!

Reynolds irkildi. Bu ses Albay Szendro'nun sesinden başka bir ses değildi! Yabancının yüzüne dikkatle baktı. Ta kendisi! Bu adam Szendro'dan başkası olamazdı!

— Bravo!... dedi. Bundan mükemmel kıyafet değiştirme görmedim. En dikkatli bir kimse bile sizin Albay Szendro olduğunuzu farkedemez!

Üçü karşılıklı oturdular. Jansci, Reynolds'a döndü:

— Asıl vazifenizin ne olduğunu izah etmediniz Mister Reynolds.

— Anlatayım... Doktor Harold Jennings ismini duydunuz mu?

— Duymaz olur muyuz!

— Bu adamın yaşı yetmişi aşkındır. Bütün profesörler gibi unutkandır. Fakat bir elektronik beyin kadar kuvvetli zekâya maliktir. Güdümlü mermiler üzerinde dünyanın en büyük mütehassısıdır.

Kont dişlerinin arasından homurdandı:

— Fakat memleketini satıp Rusyaya kaçmıştır!

— Ne münasebet Kont hazretleri! Hiçbir zaman kaçmamıştır! Kaçırılmıştır!

— Yanılıyorsunuz Mister Rey-

dut

nolds. Bütün dünya biliyor ki, Doktor Jennings Rusyaya kaçmıştır!

— Bütün dünya yanlış biliyor Mister Szendro! Biz doktorun adım adım peşindeydik. En ufak hareketi gözümüzden kaçmıyordu. Oturduğu evin bütün duvarları alıcı cihazlarla doluydu. Rus ajanları kendisini defalarca ziyaret ettiler. Rusyaya gitmesi için yapmadıkları teklif kalmadı. Fakat doktor onları her seferinde şiddetle reddediyordu. Bütün konuşmalarını başka bir binadan şeride alıyorduk. Bunların hepsi halen elimizdedir. İcabederse dünyaya ilân edebiliriz. Ajanlar profesörü kandıramayınca bir daha gelmez oldular. Fakat başka çareler aramaktan da geri kalmadılar. O sırada doktorun karısı ile on altı yaşındaki oğlu Brian, İsviçreye gitmiye karar verdiler. Profesörün işi olduğu için üç gün sonra gidebilecekti. Zurich'te bir otelde buluşacaklardı. Kadınla çocuk İsviçreye doğru yola çıktılar. Doktor, üç gün sonra hareket etti. Fakat Zurich'teki otele vardığı zaman deliye döndü. Karısı ile oğlu Rusyaya kaçırılmıştı! Bu nasıl olabilirdi? Kimsenin haberi olmadan iki insan bir memleketten nasıl kaçırılabilirdi? Tek ihtimal vardı: Constance Gölü. Profesörün karısı ile oğlu bu göl vasıtasiyle kaçırılmış olabilirdi. Hemen o akşam doktora haber geldi. Eğer karısı ile oğlunun sağ kalmasını istiyorsa derhal Rusyaya hareket etmesi bildiriliyordu. Jennings akıllı bir adamdı. Rusların hiç şakaya gelmediklerini biliyordu. Çaresiz Rusyaya gidecekti. Kimseye bir şey bahsetmeden İsviçreden ayrıldı... Bunun için herkes doktorun kendi arzusu ile Rusyaya gittiğini zannetti... Biz şimdi onu geri almak istiyoruz! Ruslar güdümlü mermiler üzerinde büyük çalışmalara girişecekler. Fakat içlerinde bu işten anlıyan yok. Jennings'i bırakmak isterler mi!

Jansci, düşünceli bir tarzda başını salladı:

— Söylediklerinizin hepsi güzel Mister Reynolds. Fakat profesörü nasıl kaçıracağımızı aklım almıyor! Üstelik, yalnız onu kaçırmanız da kâfi gelmiyecek. Karısını ve oğlunu da beraber kaçırmak mecburiyetindesiniz. Üç insan birden kaçırmak her babayiğidin harcı değildir! Hele bunlar, Moskovadan iki bin kilometre uzakta buzdan kaskatı kesilmiş stepler içinde olursa!...

Reynolds gülümsedi:

— Üç kişi kaçırmıyacağız Jansci! Sadece bir kişiyi kaçıracağız. Doktor Jennings'i! Moskovadan iki bin kilometre uzağa da gitmiye lüzum yok. Aradığımız adam bu şehirde! Budapeştede! Hem de burnumuzun dibinde. Aramızda iki kilometre mesafe ya var, ya yok!...

Jansci'nin ağzı hayretten bir karış açıldı:

— Sahi mi Reynolds? Profesör burada mı?

— Hiç şüphem yok. Budapeşte'de olduğuna o kadar eminim ki!...

— Peki karısı ile oğlunu Rusların eline mi bırakıyorsun?

— Ne münasebet! Onlar çoktan İngiltereye uçtular!

— Nasıl?... Onları kaçırdınız mı yoksa?...

— Yooo. Kendileri gittiler.

— Alay ediyorsun. Ruslar yakaladıklarını bırakırlar mı?

— Bıraktılar.

— Nasıl bıraktılar?

— Anlatayım: İki buçuk ay kadar evvel doktorun karısı Rusyada ağır hastalanmıştı. Tedavisi yapılamadı. Hastalık bir türlü geçmiyordu. Doktor Jennings, Ruslardan karısını Londraya göndermelerini talebetti. Aksi halde çalışmıyacağını bildirdi. Tabii ihtiyar adamı işkence ile çalıştırmalarına imkân yoktu. Bir yerine bir şey olursa hiç çalışamıyacaktı. Ona fevkalâde ihtimam göstermek, her dediğini yapmak mecburiyetinde idiler. Talebi kabul edildi. Kadın Londra'ya gidecekti. Fakat oğlunu da beraber götürmek istiyordu. Evvelâ kadın gizlice yola çıkarıldı. Oğlu da bu akşam İsveç'e varacak. Oradan Londraya geçecek. Madam Jennings, Londraya sağ salim vardı. Profesör halen Rusya hesabına çalışmakta devam ediyor ve bu şehirde bulunuyor...

— Çok güzel. Doktorun karısı şimdi ne vaziyette?

— Londrada bir hastanede.

— İyi olmadı mı?

— Olsa bile hasta gibi gösterilecek. Bu arada Jennings, İngiltereye kaçırılacak.

— Büyük bir iş doğrusu! Jennings'i buradan kaçırmak kolay değil... Mamafih size elimizden gelen yardımı yapmak boynumuzun borcu!...

— Teşekkür ederim. Doktoru kaçırmak benim en şerefli vazifemdir. Ne yapıp yapıp bunu başarmıya çalışacağım!

Jansci, biraz düşündü. Sonra konuştu:

— Burada bizim yanımızda kalmanız doğru olmıyacak. Birkaç günden beri köşede iki yabancı, dönüp duruyor. Gözleri bizim kapıda, bizim pencerelerde! Endişe duymıya başladık... Szendro sizi bir otele götürecek...

Kont, siyah resmi yağmurluğunun yakalarını kaldırmış, eldivenlerini giymişti.

Üç dakika sonra kapıda bekliyen aynı arabaya kuruldular. Reynolds bir sigara tellendirdi. Kont gaza ayağını değdirdi. Tenha caddelerden şehrin merkezine doğru fırladılar.

Çok geçmeden büyük bir otelin yakınında durmuşlardı. Kont arabayı bir sokak arasına çekti. Yürüyerek otelin kapısına vardılar. Kont zile dokundu. Ses yok. Bir daha dokundu. Yine ses yok. Tekrar bastı. Neden sonra ayak sesleri duyuldu. Kapı aralandı. Beyaz gömlekli bir çocuk göründü. Uyku sersemi şaşkın şaşkın baktı:

— Ne istiyorsunuz?

Kont cevap verdi:

— Çabuk patronu uyandır. Konuşacağız.

— Gecenin bu saatinde uyandıramam. Yarın sabah gelin...

Kont, bir tekmede kapıyı ardına dayadı. Çocuğu yakasından kavradı:

— Sana patronu uyandır diyorum! Çabuk herifi buraya getir!

Çocuğu dut silker gibi bir iki tartaklayıp yere yapıştırdı. Zavallı, güçlükle doğrulurken karşısındakinin kim olduğunu resmi elbisesinden tanımıştı:

— Ah... Siz misiniz?... Kusura bakmayın. Başkası zannettim. Hem siz on dakika evvel buraya gelmediniz mi?... Şimdi yine...

— Ne?!... Ben mi geldim? Seni aptal, budala seni!... Gözünü aç da iyice bak bakalım!... Gelen ben miyim?...

— Şey, affedersiniz... Siz değildiniz. Adamlarınızdı... Adamlarınız gelmişti...

— Tabii adamlarım gelmişti! Onları buraya ben gönderdim! Yürü, patronu uyandır!...

Çocuk korkudan titriyerek içeri koştu. Szendro, bir gözünü kırpıp Reynolds'un yüzüne baktı:

— Nasıl?... Polis sürüleri hemen şehrin içine dağılmış değil mi!... Bütün otelleri birer birer aramışlar. İlk ağızda buraya damlamışlar... Bu da bizim için isabetli oldu. Bir daha uğramazlar.

— Talihimiz varmış. Ucuz atlattık.

— Biz buradayken bile gelselerdi yine atlatırdık onları, korkma!

Otelin merdivenlerinden ayak sesleri duyuldu. Acele acele aşağıya inmiye uğraşan orta yaşlı bir adam göründü. Bumburuşuk gömleğinin üzerine ceketinin kollarını giymiye çalışıyordu. Szendro'ya yaklaştı:

— Ah, çok affedersiniz Mister, siz olduğunuzu bilemedim...

— Bu saatte başka kim gelir sersem?!...

— Özür dilerim Mister. Kusura bakmayın. Ne emrederseniz yapmıya hazırım. AVO için her fedakârlığa katlanmak en büyük vazifemizdir!

— Şimdi çeneyi bırak da beni dinle! Biraz evvel buraya adamlarımı göndermiştim. Bütün odaları iyice aradılar mı?

— Aradılar efendim.

— Otele yeni gelen olup olmadığını sordular mı?...

— Sormaz olurlar mı!

— Aradıkları şahsın ne biçim bir adam olduğunu tarif ettiler değil mi?...

— Yazılı olarak bir tarifname bıraktılar.

— Güzel. İyi çalışıyorlar. O tarife benzer bir adam gelecek olursa derhal telefon etmeni bildirdiler mi?

— Evet, bildirdiler efendim.

Szendro, cebinden sigara paketini çıkarıp bir tane yaktı. Yandaki koltuğa kuruldu:

— Şimdi kulağını aç, beni iyi dinle!...

— Dinliyorum efendim.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayat

ASYAYA AÇILAN KAPI: HAYDARPAŞA

İstanbulun, hattâ Türkiyenin en meşhur binalarından biri olan Haydarpaşa Garı bu sene tam ellinci yaşına basmıştır. Bugün Haydarpaşa Garı ve Limanı tesisleri, eski kervan yollarının hemen hemen üstünde, deniz ve demiryollarının birleştiği noktada Avrupadan Asyaya açılan en büyük kapı haline girmiştir. 1953'te başlıyan ve 760 metrelik ilk kısmı biten mendirek tamamlandıktan sonra Haydarpaşa Limanı büsbütün ehemmiyet kazanacaktır. Mendireğin boyu 1200 metre olacak ve bitince buraya 6 büyük gemi yanaşacaktır.

100 yıldan beri ıstırap ve fedakârlığı âbideleştiren şaheser

KAMELYALI KADIN

(La Dame aux Camelias)

ŞAHESER ROMANLAR

serisinde çıktı !

Nefis, sağlam ciltli 10 Lira

Bu seride çıkan diğer romanlar.

Dünya edebiyatı klâsiklerinden:

- **AŞKTAN DA ÜSTÜN** — E. Gaskell. — 8 Lira
- **BİR BAŞKA KADIN** — H. Walpole. — 10 Lira

Nobel kazanmış yazarlardan:

- **GELİN TACI** — S. Undset — 8 Lira
- **HER KADIN GİBİ** — S. Undset — 8 Lira
- **SENİ SEVMEK KADERİM!** — S. Lewis. — 10 Lira

Günümüzün şaheserleri:

- **BİR AŞK UĞRUNA** — Cronin — 10 Lira
- **MELİSSA** — T. Caldwell. — 8 Lira
- **BAHAR ATEŞİ** — J. Hilton — 8 Lira
- **BÜYÜLÜ ÇİÇEK** — L. Bromfield. — 8 Lira
- **İHTİRAS ENGİNLERİ** — F. W. Kenyon. — 11 Lira.

NANA

E. Zola 12,5 L.

EN BÜYÜK YAZARLARIN EN GÜZEL ESERLERİ

Her kitap nefis, sağlam ciltli, ayrıca beş renk ceket kaplıdır.

Bu kitapları bedellerine karşılık POSTA PULU göndererek GÜVEN YAYINEVİnden de getirtebilirsiniz. ÜCRETSİZ kataloğumuzu isteyiniz!

GÜVEN YAYINEVİ

Cağaloğlu Yokuşu Narlıbahçe Sk. 11 İSTANBUL

İKİ RAKİP — İspanya'nın belli başlı iki boğa güreşçisi bu yaz kozlarını paylaşmağa uğraştılar. Arenalarda ölümle flört eden bu adamlardan biri Dominguin (yukarıda solda), öbürü de kayınbiraderi Ordonez idi.

Kanlı M

Son Büy

Haftalarca bütün İspanya bir seri boğa güreşinin heyecanı ile çalkandı. Ünlü bir şampiyonla genç rakîbi, şehir şehir dolaşıyorlar; en seçkin boğaları karşılarına çekip ölümle flört edercesine bütün maharetlerini ortaya dökerek güreş meydanlarını seyirci ile dolduruyorlardı. Başarı nispetleri de bu güreşler sonunda öldürdükleri boğaların kendilerine verilen kulak, tırnak ve kuyruk gibi zafer yadigârlarının sayısı ile ölçülüyordu.

İspanyanın senelerden beri görmediği bu güreşlerin rakîp kahramanları, 33 yaşındaki şampiyon Luis Miguel Dominguin ile onun 27 yaşındaki kayınbiraderi ve en iyi dostu Antonio Ordonez idi.

Dominguin, İspanyolların çoğu tarafından arenaların bir numaralı adamı olarak kabul ediliyordu. On iki yıl önce devrin bir numaralı güreşçisi Manolete, ünvanını korumak için arenalarda mücadele ederken bir boğanın feci boynuz darbelerine mâruz kalmıştı. Manolete'nin o zamanki rakîbi Luis Miguel Dominguin idi. Dominguin, Manolete'nin o zamanki ruh halini şimdi daha iyi anlıyordu. Çünkü şimdi de onun karşısında genç bir rakîp vardı: Antonio Ordonez.

Boğa güreşçisi olarak doğan Ordonez'in babası Nino de la Palma da meşhur bir boğa güreşçisi idi. Hemingway «Elbet Sabah Olacaktır» romanındaki boğa güreşçisi için onu model almıştı. Antonio daha 14 yaşında iken boğa güreşine başlamış, 19 yaşında da matador (boğayı öldüren güreşçi) olmuştu. Başarılı güreşler çıkarıyordu. Geçen sene de birdenbire şöhrete ererek Dominguin'in, şöhretini korumak üzere ortaya çıkmasına sebep oldu. İki akraba ve dost arasındaki rekabet arenaları doldurdu. Ordonez geçen yıl 300.000 dolâr kazanmıştı. Bu yıl ise kazancının yarım milyonu bulacağı söyleniyor. Senelerin kurduğu bir şöhret kaidesi üstünde oturan Dominguin'in kazancı ise belki daha fazla olacak.

Ordonez ve Dominguin biribirine zıt iki ayrı stilde güreşmektedirler. Son derece korkusuz bir adam olan Dominguin, gösterilerini mümkün olan en çok ve fevkalâde tehlikeli geçişlerle süslemektedir. Ordonez ise bu geçişleri pek az kullanmakta fakat bunları fevkalâde cesur ve yumuşak bir stil ile yapmaktadır. Arenadaki hareketleri ağır ve boğa güreşlerinde pek nadir görülen bir ahenk içindedir. Bu klâsik stil, Ordonez'in bir numaralı hayranı olarak bütün yaz onunla beraber dolaşmış olan Hemingway ile binlerce seyircinin gönlünü fethetmiştir. Belmonte'ye kadar bütün büyük boğa güreşçilerini görmüş olan Hemingway: «Bugüne kadar Ordonez'den daha üstün bir boğa güreşçisine raslamadım» demektedir.

Dominguin işte bu güreşçi karşısında on iki yıl önce Manolete'nin kendi karşısında olduğu gibi şöhretini korumaya çalışmakta; on iki yıl önce kendisinin Manolete'yi mecbur ettiği gibi şimdi o Ordonez'in karşısında her türlü tehlikeyi göze almak mecburiyetinde kalmaktadır. İlk defa yaz başında Valencia'da yaralanarak üç hafta arenadan uzak kaldı. Yaraları henüz tamamiyle iyileşmemişti ki Malaga'da tekrar yaralandı. Bu sefer istirahat bile etmeden Bilbao'da tekrar arenaya çıktı. Bütün gayesi, buradaki güreşlerde Ordonez'in şöhretini sıfıra indirmekti. Dizindeki ikinci yarasından hâlâ mustarip olarak o güne kadar binlerce defa yaptığı bir numarayı yapmağa başladı. Boğayı pikador (at üstündeki güreşçi) a çekmek istedi. Fakat boğanın önünden çekilmek için bir saniyenin onda biri nispetinde ağır hareket etmesi feci surette kasığından yaralanmasına sebep oldu. Mevsimin mühim bir kısmını arenalardan uzak geçirdi.

Boğa güreşi seyircileri, gittikçe daha ciddî bir hal alan bu ölümle flörtün karşısında Manolete'yi hatırlıyarak Dominguin'in daha ne kadar dayanacağını merak etmektedirler. Bu seri güreşler sonunda Dominguin'in on zafer yadigârına mukabil yirmi yedi zafer yadigârına sahip olan Ordonez artık kendisinin bir numaralı boğa güreşçisi olduğunu iddia edebilirdi. Boğa güreşi seyircilerinin çoğu zaten aynı şeyi iddia ediyorlar, Ordonez'in bugüne kadar yetişmiş boğa güreşçilerinin en büyüklerinden biri olduğunu söylüyorlardı.

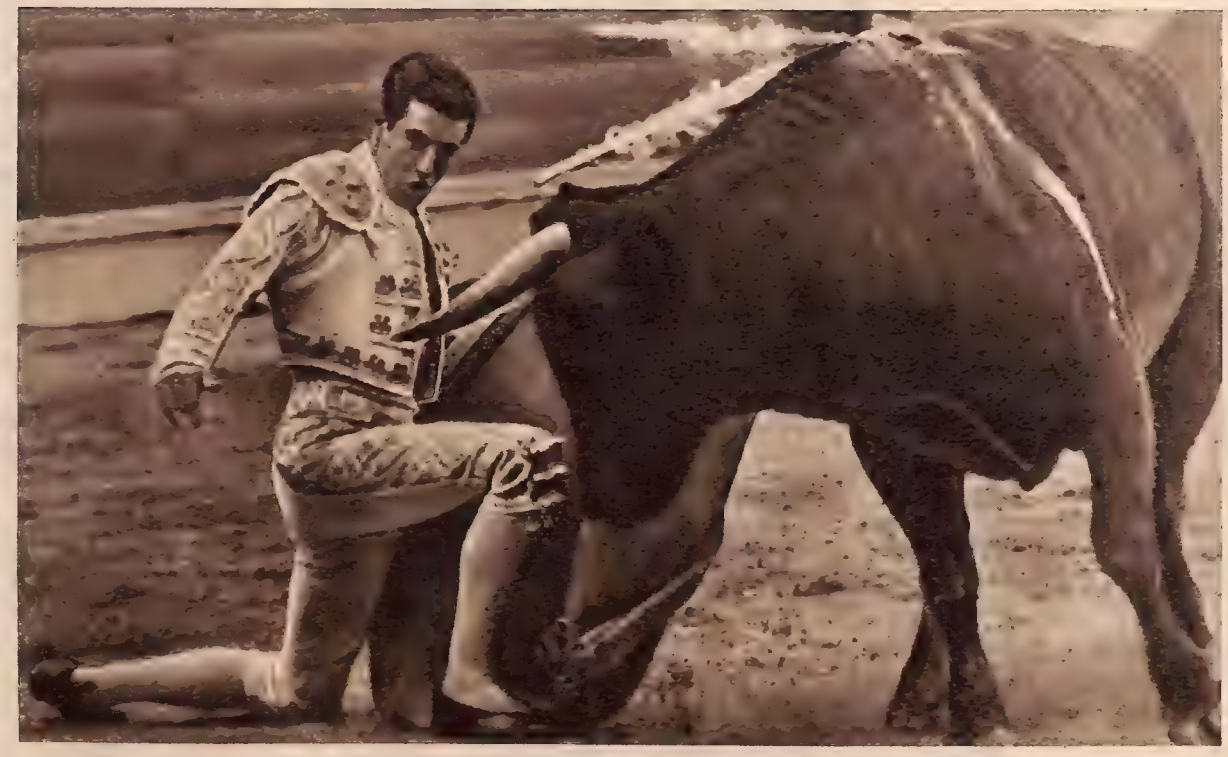

ORDONEZ — Bugüne kadar yetişmiş boğa güreşçilerinin en büyüklerinden biri olarak kabul edilen Ordonez, geçişlerle kısa bir zaman için sersemlemiş olan boğanın karşısında. Hayvan kendine gelmeden çabucak kalkacaktır.

eydanların

ük Rekabeti

DOMİNGUİN EŞİ İLE — Bu yaz Ordonez'le aynı arenalarda yaptığı güreşlerde Dominguin üç defa çeşitli boğaların boynuz darbelerine maruz kaldı. Ağustos sonunda da Bilbao'da ağır surette yaralandı. Yukarıda matador, kaldırıldığı hastanede eşi, eski İtalyan film artisti Lucia Bose ile görülüyor.

DOMİNGUİN — Şöhretini korumak için ölümle flört eden Dominguin, boğa ile karşı karşıya. Bir anlık gaflet bu flörtü feci şekilde sona erdirebilir.

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Aslen Edirneliyim. Memleketimde istediğim bir kıza dünürcü gönderdim. 1000 lira baba hakkı, iki beşi bir yerde, gül yüzük, gül küpe istediler. Ben de gönderdim. Bayramda köye gidip nişan ve nikâh olmak istedim. O zaman iki bayram arasına geliyordu. Eski insanlar, iki bayram arası nikâh olmaz dediler. Zatı âliniz bu işe ne dersiniz?»

İki bayram arasında nikâhı hoş görmiyen aileler vardır. Siz de onların inanışlarını hoş görüp biraz sabretseniz ne çıkar? Evlenmenin sonunun iyi olmasını istedikleri için buna katlanıveriniz.

—

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Beş seneden beri bir genci seviyorum. İkimiz de orta üçteyiz. Sıkı arkadaşlığımız yüzünden okulda dedikodu çıktı. Adım lekelenmesin diye okulu terkettim. Fakat o günden beri ne yaptığımı bilmiyorum. Deli gibiyim. Ne yapayım?»

Tekrar bir mektebe yazılarak biraz daha okuyunuz. Öğreneceğiniz bilgilerle belki ne yaptığınızı bilir hale gelirsiniz.

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Bundan on bir sene evvel İstanbulda bir kızla tanıştım. Birbirimizi sevdik. Sonra irtibatımızı kaybettik. 1954 te kendisine rastladım, evlenme teklif ettim. Kati bir cevap vermedi. Şimdi, nişanlanmış ve bir müddet sonra nişanı bozmuş olduğunu öğrendim. Kendisi yüksek tahsilli, bense lise mezunuyum. Onu unutamıyorum. Evlensek mesut olur muyuz?»

Evlenme teklifinizi kati bir cevap vermediğine göre sizinle evlenmek istemediğine hükmetmek lâzım gelir. Tahsilinizin onun tahsilinden az olması anlaşmanızı güçleştirir zannediyoruz.

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben bir köyde terziyim. Henüz 19 yaşımdayım. Askerliğime bir sene var. Bir kızı çılgınca seviyorum. Evlenmek teşebbüslerim neticesiz kaldı. Köyümüzde bir âdet var: Bir genç askerden dönünce «dede» derler, kız vermezler. Bu kısa zamanda sevdiğim bu kızla nasıl anlaşayım, bilemiyorum.»

Yalnız başınıza bu işi başaramadığınıza göre ailenizi de seferber edin. Hangi sebepten size kızı vermiyorlarsa o sebepleri ortadan kaldırmanız lâzım. Buna rağmen olmazsa kaderinize razı olursunuz. Sizin köyde askerden dönenlere «dede» deyip kız vermiyorlarsa siz de başka köyden alırsınız.

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Uzun zamandan beri anlıyabileceğim bir kız arkadaşımın olmasını isterim. Fakat askerliğimi bitirmiş, çalışma hayatına atılmış olduğum halde henüz bir kız arkadaşım yok. Çok sıkılganım, kimseye hislerimi açamıyorum. İleride bana eş olacak iyi bir arkadaşa ihtiyacım var. GÖNÜL POSTASININ tavassutunu rica ederim.»

GÖNÜL POSTASI evlenmelere tavassut etmiyor. Siz bu tavassutu annenizden veya aklı başında yakın akrabalarınızdan isteyiniz. Onlar sizin istediğiniz gibi bir kızı size herkesten daha çabucak bulurlar.

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Bundan iki ay önce bir gençle tanışmıştım. Fakat fazla konuşamadık. Benden randevu istedi, ailem mutaassıp olduğu için vermedim. Adresini verdi, mektup yazdım; cevap alamadım. Mektup yazmaktan hoşlanmadığını söylemişti. Adapazarlı olduğu için «Oraya gelince beni arayın» demişti. Acaba benim onu aramam doğru mudur?»

Biz doğru bulmuyoruz. Mektubunuza cevap vermiyorsa arkadaşlığınızı ciddiye almıyor, demektir.

—

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Henüz 16 yaşında bir kızım. Her tanıştığım erkek arkadaş çok geçmeden beni sevdiğini söylüyor. Öyle ki ne yapacağımı şaşırdım. Ben bunları güzellikle etrafımdan uzaklaştırmak istiyorum. Anlamıyorlar. Ne yapayım?»

Kendilerine karşı gayet ciddi bir küçükhanım tavrı takınırsanız onlar fazla durmaz, uzaklaşırlar.

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Halledemediğim bir meseleyi size açıyorum. Bir seneden beri bir genci seviyorum. Ancak bir defa gördüğüm bu gence ebedi hislerle bağlıyım. Fakat bütün gayretlerime rağmen onu bulamıyorum; unutmam da mümkün olmuyor. Çok müşkül durumdayım. Bana ne tavsiye edersiniz?»

Her halde evvelâ onu bulmanız lâzım. Bulamazsanız unutmaktan başka çare var mı?

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«İki ay önce tanışıp sevdiğim bir kız tesadüfen sinemada beni başka bir kızla gördü. Bu yüzden aramız açıldı. Halbuki ben onu hâlâ seviyorum. Kendimi affettirmek için ne yapmalıyım?»

Bir daha sinemada başka bir kızla sizi göremiyeceğine onu inandırmalısınız. Ama haber verelim ki inanacağı da şüphelidir.

—

İstanbuldan İ. Y. ye:

Kazancınız bir aileyi geçindirecek derecede bol olmadığına göre kendi ayarınızda, fakat çalışan bir kızla evlenmeniz doğru olur. Aksi halde çok sıkıntıya düşersiniz. Yaşınızın da otuzu bulduğuna bakılırsa biraz acele etmeniz lâzım.

—

Şişliden H. A. ya:

Vicdanınızın doğru bulmadığı bir işi yapmayınız. Bütün ömrünüz boyunca vicdan azabı çekersiniz.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

16 ekimden 22 ekime kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Sizinle hiç alâkası olmıyan bir işe gireceksiniz. Benim bu işe aklım ermez diye kaçınmayın. Başaracaksınız. Hem de fevkalâde bir muvaffakiyet elde edeceksiniz.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Evinize bu hafta üç kişi geliyor. Bunlardan bir tanesinin size büyük yardımı olacak. Fakat sonra sizin aleyhinizde çalışacak. Ona göre hareketlerinizi tanzim edin.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Yıldızınızı bu yakında çok kızdırmışsınız. Bunun sebebi de birisine verdiğiniz sözü tutmamanızdır. Bu yüzden o insan çok zarara girmiş. Bir daha böyle şey yapmayın.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Gönlünüzde iki insan var. Sizin için esas olan yalnız bir tanesidir. Öbürünü unutmanız lâzım. Çünkü öbürü başka birinin gönlünde ve o insanın hakkı sizden fazla.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Venüs bütün parlaklığı ile önünüzdeki günleri aydınlatıyor. Artık kararsızlıktan kurtulmanın tam zamanı. Sizi bekliyen bir para da var. Kararsızlığınız bitsin.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Size uzunca bir seyahat görünüyor. Gittiğiniz yerden çok kıymetli şeyler alarak döneceksiniz. Bu seyahat yalnız size değil, yakınınızdaki insanlara da faydalı olacak.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Bir insan size musallat olmuş. Sizden istifadeye bakıyor. Onun tatlı sözlerine kanmayın. Yalnız kendi nefsi için size yaklaşıyor. Böylelerine bel bağlamaya da gelmez.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Çok arzu ettiğiniz bir şeyi satın alabilmek için çırpınıyorsunuz. O kadar üzerine düşmeyin. Sakin olun. Uranüs seyyaresi size istediğinizi temin edecek. Ama biraz sonra.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Ticari bir işle alâkanız olacak. Ama fazla büyük teşebbüslere girişmeyin. Bu ay çıksın, önümüzdeki ayda dört yıldız birden sizi destekliyecek. Bu fırsatı kaçırmayın.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Birisi sizin kalbinizi kırmış ama istemiyerek. Bunun için bu kadar fazla gücenmeniz yersiz. İyi düşünün, onun hakkınızda öyle düşünemiyeceğini anlıyacaksınız...

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Parayı biraz fazla seviyorsunuz. Parayı herkes sever ama üzerinde titremeye lüzum yok. Dünyada daha mühim ve kıymetli şeylerin olduğunu hiç unutmayın.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Senelerden beri takındığınız tavırları bırakmış, bambaşka bir insan olmuşsunuz. Bu hali devam ettirin. Yıldızınız arkanızdadır. Hiçbir şeyden çekinmeden yürüyün.

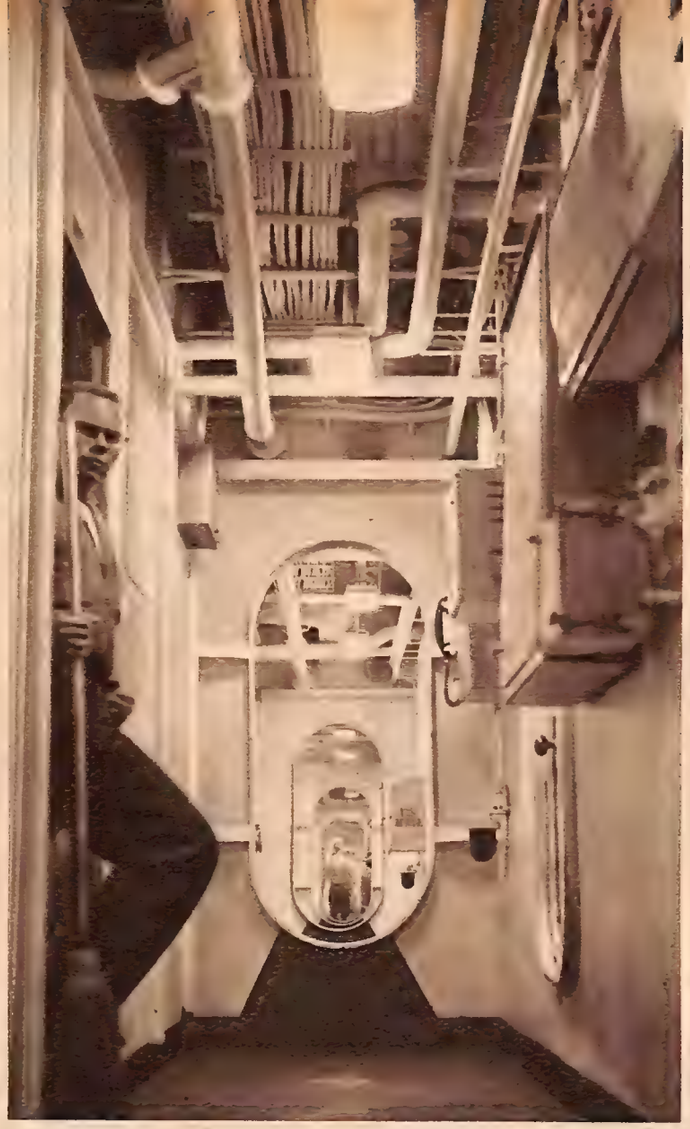

ANACADDE — Geminin bir başından bir başına dümdüz uzayan bir koridorun resmini görüyorsunuz. Bu, yüzen şehrin içinde, paralel iki anacaddeden biridir. Saratoga'daki bütün sokaklar 400 metrelik bu ana caddelere bağlıdır.

ELEKTRİKLİ MERDİVEN — Pilotların yorulmaması için kullanılan bu merdivenle, uçuş pistine çıkmak mümkündür.

ÇARŞI — İşte bir kundura tamircisi... Yanında berber, alkolsüz içki büfeleri ve yanyana daha birçok dükkânlar...

Dünyanın En Büyük

Geçenlerde İstanbul limanını ziyaret eden, gü
tiğin sığdığı, şehir cesametindeki uçak gemis

ZINCIR — Her biri 30 ton ağırlığında iki çapayı çeken bu zincirlerin bir baklası 180 kilodur. Buna rağmen, çapaların çekiliş ve atılışı çok süratle yapılmaktadır.

RADYO VE TELEVIZYON — Her gün devamlı neşriyat yapan radyo ve televizyon istasyonundan, geminin bu yayını takibeden 5000 alıcı televizyon cihazı vardır.

Gemisi

...rtesine iki transatlan- Saratoga'yı tanıtıyoruz...

SARATOGA — Dünyanın en büyük harb gemisi sayılan Saratoga, 207 milyon dolâra mal olmuştur. Gemi, Amerikan harb gücünün bu gün bir sembolü halindedir. Gezginci bir deniz üssü olan geminin, uçuş pisti 410 metre boyundadır. Tam teçhizatlı 4 avcı uçağı 60 saniyeden az bir zamanda uçuşa geçebilir. Bilhassa güdümlü mermilere hedef olmıyacak şekilde, bir günde mevkilerini 600 mil değiştirebilir. Uzunluğu 312, en geniş yeri ise 80 metredir. Bir ucundan havaya dikilse, Amerikanın gökdelenlerinden Empire State binasının 80. katına gelir. Sürati saatte 30 deniz mili olan geminin motörleri 300.000 beygir kuvvetindedir. Gemiyi boyamak için sarfedilen boya ile orta büyüklükte 30.000 evi boyamak mümkündür. Soldaki resimde okla gösterilmiş olan küçücük el dümeni, bu koca dev harb gemisinin manevrasını temin etmektedir...

C

A TANRI EVI — Geminin görülmeye değer bir küçük kilisesi de var. Günün 24 saati açık bulunan bu kilisede mürettebat, istediği zaman gidip dua edebilmektedir. Yalnız pazar günleri muntazam olarak ve toplu bir halde âyinde bulunulmaktadır. Her ne kadar bu, resmen bir Katolik kilisesi ise de, mâbet, mezhep farkı gözetilmeksizin herkesin serbestçe dua etmesine tahsis edilmiştir.

B 40 BENZIN ISTASYONU — Uçuş pistleri altındaki hangarlarda, 4 asansör, 3 adet vinç, üst güvertede ise uçakların yakıt almasını temin eden 40 benzin istasyonu vardır. Uçuş güverteleri uçakların uçmalarını ve inmelerini sağlıyacak son sistem tesislere maliktir. Üstelik pilotların gemi ile irtibatlarını temin için tam yerlerini otomatik olarak gösteren elektronik bir sistem mevcuttur.

C GEMIDE GAZETE — Geminin rotatif sistemi ile baskı yapan aylık bir gazetesi vardır. Dünyanın hemen hemen bütün ajansları elenerek, enteresan haberler, resimler bu gazetede yer almaktadır. Gazetenin muhabirleri, istihbarat kadrosu, foto muhabirleri, teknik elemanları hep erlerden ve assubaylardan müteşekkildir. Gazete, gemide bilhassa erler arasında çok büyük alâka görmektedir.

FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGIZMAN

ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Susan Stone, kâtibe olarak gittiği köşkün sahibesi Madam Porter'den kendisinden önceki kâtibenin öldüğünü, daha sonra tanıştığı Will Coles adındaki bir gençten de kâtibenin intihar ettiğini öğrenir. Carol adındaki yaşlı bir adamla, Miss Opensky ismindeki gene yaşlı bir kadının konuşmasından ev sahibinin yıllardır bir İngiliz hapishanesinde yatmakta olduğunu duyar.

Beyaz Menekşeler

3

YAZAN : EDWARD CRANDALL — ÇEVİREN : A. MAZHAR KUNT

MISS Opensky sözüne devam etti:

— Görüyorsunuz ya, tuhaf tabiatlı bir kadındır. Onun için ona tesir etmek ve gözüne girmek gayet kolaydır. İş bir kere itimadını kazanmakta. Ama sizi çok seviyor, güveni de var.

— Ne yapayım, diye soğukça sordum... Güvense ne olacak, güvenmese ne olacak?... Ben vazifemi yaparım. Üst tarafı beni ilgilendirmez.

— Doğru, ama Miss Fain sizin gibi değildi. Çok hırçın ve inatçı tabiatlıydı. Hem cahil ve âdi bir kızdı. Bilseniz, Herald'la bana karşı bayağı cephe aldı, Marian'ı bizim aleyhimizde hep doldurdu. Halbuki biz onun bu kadar senelik dostuyuz, bizden başka kimseyle görüşmez. Buna rağmen o kız bayağı aramızı açmağa çalışıyordu.

— Peki ama sebebi ne?

— Hiç efendim, mesele şu, bakın anlatayım: Bu Miss Fain, Will Coles'a deli gibi âşıktı. Aynı zamanda Marian'ın üzerinde de büyük tesiri vardı. Coles'un da kıza yüz vermesinin tek sebebi bu, anlarsınız ya?

— Vallahi affedin ama, pek anlıyamadım.

— Bu Coles kendi mesleği üzerinde bazı tecrübeler yapmaktadır. Tabiî bu tecrübeler için paraya ihtiyacı var. Marian'dan para koparması için Miss Fain'i ikna etmiş. Kızı âlet olarak kullanıp Marian'ın çalışmalarına para koymasını temin etmek istiyordu. Saf kıza o derece tesir etmiş ki, emeline neredeyse nail olmak üzereydi, ama bizim Herald kızı bir kenara çekip nasihat etmiş ve gözünü açmış. Miss Fain'in Will'e karşı olan tavrı bu suretle değişiverince, Will çok kızıyor, kızcağıza dirsek çeviriyor; bunun üzerine budala kız, Marian'ın kendisini o yoldan çevirmesine fırsat bile bırakmadan canına kıyıyor. Belki de...

— Bunun intihar olduğuna emin misiniz? diye sözünü keserek sordum.

Miss Opensky kadehinden bir yudum daha alarak sözüne devam etti:

— Polis ikna oldu. Bilmiyorum, bir izah şekli buldular. Kız ölüp gitti ama, evin içindeki menhus ve zehirli hava hâlâ duruyor. Her taraf fesat dolu. Üstelik Victor Porter de gelecek şimdi...

— Siz de, Mr. Carol da Mr. Porter'den niye bu kadar çekiniyorsunuz?

— Marian'ın hayatını mahveden o. Bu evlilik kadıncağız için âdeta bir kâbus oldu. Marian'a uğursuzluk getirdi. Bakın ne tuhaftır; Miss Fain, Victor Porter'in geleceği haberini aldı, beş saat sonra da öldü.

Opensky bana doğru eğilerek usulca:

— O, Marian'ı bizim aleyhimizde doldurmuştu. Ama siz mâkul ve ağır başlısınız...

Ben derhal ayağa kalktım:

— Benden ne istediğini bilmiyorum. Yalnız bildiğim bir şey varsa o da; Madam Porter aleyhinde hiçbir harekete iştirak etmiyeceğimdir.

— Bu ne serkeşlik, ama pişman olacaksınız. Onu söyliyeyim!

— Beni tehdit mi ediyorsunuz?

Parlıyan gözleri birden yaşlarla doldu:

— Birinden bir şey rica etmek ne zordur!... Hele yaşlandıktan sonra insana daha ağır geliyor. Gençliğimde büyük bir dansözdüm, kendime göre bir mevkiim, hayranlarım vardı...

Artık onu dinlemek istemiyordum. Ben sert konuşunca; o, alttan almağa başlamış, kendini acındırmağa kalkmıştı. Lâfını bitirmesini beklemeden:

— Hayırlı geceler... dedim ve odadan ayrıldım.

■

Odama çıkınca rahat bir nefes aldım. Bu Mr. Carol ve Miss Opensky denen fesat görünüşlü insanlarla karşılaştığım andan itibaren sinirlerim gerilmeğe başlamış, bu gerginlik her geçen dakika ile biraz daha artmıştı. Karanlık pencereye yaklaştım; dışarı baktım. Dolgun bir mehtap doğu istikametine doğru süratle yol alan bir bulut kümesinin içinde boş yere bulutlara karşı koymağa çalışıyor gibi idi. Gözlerimi gökyüzünün bu hareketli manzarasından biraz daha aşağılara doğru çevirdim. Bahçenin nihayetinde, yeşilliklerin arasına saklanmış gibi duran limonluktan hafif bir ışık sızıyordu. Demek Will Coles hâlâ çalışıyordu.

Komodinin üzerindeki masa lâmbasını yaktım. Elbisemi çıkarıp gardrobun içindeki bir askıya taktım. Ayakkabılarımı da elime alıp parmaklarımın ucuna basarak onları gardrobun en üst rafına yerleştirmek üzereyken, rafın dibinde bir cisim gözüme ilişti. Baktım: Tozlanmış bir şapka kutusu. Derhal selefim aklıma geldi. Gayriihtiyari elimi uzatarak kutuyu aldım. Kendime ait olmıyan bir şeyi karıştırmak istemiyordum ama merakım galebe çalmıştı. Kartondan yapılmış yuvarlak kutuyu yatağın üzerine koyup açtım. İçinde sarı tüylü eski ve kırmızı bir şapka vardı. Ucuz bir şey olduğu muhakkaktı. Acaba bunu Miss Fain mi satın almıştı? Elim, istemeden şapkaya gitti. Onu kutusundan çıkardım. Fakat aynı anda gözüm kutunun içine takıldı. Kutunun dibinde yarısını ambalâj kâğıdının örttüğü sararmış bir büyük resim görünüyordu. Resmi alarak masa lâmbasının ışığına yaklaştırdım. Resimde gelin elbisesi giymiş bir genç kız görünüyordu. Büyük bir sevinç ve zafer ifadesiyle yanındakine bakıyordu. Ama damadın bu bakışlara ne şekilde mukabele ettiğini anlamak kabil değildi. Zira damadın yüzünün olduğu kısım tırmalanmış ve yırtılmıştı.

■

Ertesi sabah, bana söylenen saatte vazifeme başladım. Yazı makinesinde, birçok çalışanların maaşları olarak sayısız çekler doldurdum. Bunların hepsini Madam Porter'in imzalaması lâzımdı. En son çek olan Fransız aşçıbaşınınkini bitirirken madam Porter bir liste daha uzattı: «Miss Fira Opensky'nin masrafları». Demek ona bir de para veriyordu!... Listeyi uzatırken.

— Çekini doldurmadan evvel listeye bir bakın... dedi.

Aldığım kâğıdı tetkik edince hayretler içinde kaldım. Böyle eskiden başdansözlük etmiş bir kadının bütün bir sene içinde lüzumlu her ihtiyacı, puldan şapkaya kadar temin edilmişti. Masraf yekûnu 3215 dolâr tutuyordu. Buna karşılık 3500 dolârlık bir çek hazırlanmıştı. Listeyi gene ona verdim.

Madam Porter:

— Bakın size izah edeyim, dedi, Fira'nın hiçbir geliri yoktur. Son senelerde kendisine ihtiyacından fazla para ödemeyim dedim ama, hayat gitgide pahalılaşıyor. Onu da hesaba katmak lâzım gelmez mi, ne dersiniz?

Kısa bir cevap vermeğe çalışarak:

— Bu âlicenaplığı da geçiyor madam, dedim.

Bu sözüm ona tesir etmişti:

— Parayla dünyada hiçbir şey elde edilmez. Insanda biraz da iyi niyet olmalı. Sadakat ve kadirşinaslık benim indimde en kıymetli şeydir. Maddi karşılık bekliyenlerden hoşlanmam ama bir defa bu kadıncağızın elinden tuttuk. Şimdi nasıl bırakılır?

Sözünü kesti. Aklından herhalde bir şeyler geçiyordu. Yüzünü pencereye doğru döndü. Dışarda, çimenlerin ve ağaçların arkasında denize kadar inen kayalık görünüyordu. Bu kayalara doğru gözleri dalarak baktı. Sonra gene sözüne devam etti:

— Inşallah dün akşam çok fazla gevezelik edip başınızı ağrıtmamışlardır.

— Yok, hayır, zaten Mr. Carol da sizden sonra hemen yatmağa gitti. Miss Opensky ile ben biraz daha oturduk.

— Öyleyse muhakkak kocamla, benden bahsetmiştir.

— Efendim? Evet, yoo...

Ne söyliyeceğimi şaşırdığım için kekeliyordum. Bir akşam evvel Miss Opensky karşımda ağlarken biraz tuhaf olmuştum. Ama şimdi madam Porter'in huzurunda hislerim tamamen değişmişti. Bu kadının hiç de gülünç bir tarafı yoktu. Gayet ciddî ve dürüst bir insandı. Artık onun doğruluğuna ve iyi niyetine iyice kanaat getirmiştim. Çok iltifatkâr bir tebessümle:

— Üzülmeyin; anlıyorum, dedi, neler söylediğini tahmin ediyorum zaten.

Elindeki listeyi katladı. Bana öyle bir bakıyordu ki hemen omuzlarımdan tutup «Sana herkesten fazla itimadım var, bundan sonra sırdaşım olacaksın» diyecek zannettim. Fakat gözlerindeki bu ifade tekrar kayboldu ve bir daha da görünmedi. O sırada kapı vuruldu. Madam Porter:

— Girin! diye seslendi.

Kapı açıldı; içeriye Will Coles girdi. Bu gösterişli salon möblelerinin meydana getirdiği dekor içinde üstübaşı ve duruşu dünkünden de pejmürde görünüyordu. «Eve girerken hiç olmazsa üzerine bir ceket giymesi lâzımdı» diye düşündüm. Madam Porter'e selâm verdi. Bana da şöyle bir göz kırptı. Bu harekete içerledim. Olur şey değildi. Sanki kırk yıllık samimiyetim var gibi madamın yanında bana böyle göz kırpması mânasızdı.

Madam Porter ona doğru yürüyerek:

— Bravo Will, çabuk geldiniz, dedi. Sizden Perkins'e ve kıza evin tanzimi için yardım etmenizi rica edecektim. Sonra bana gene beyaz menekşe hazırlarsanız çok iyi olur.

— Başka söyliyeceğiniz yok mu?

Onun madam Porter'e hayâsızca sorduğu bu sual ve bu sözü söylerkenki ses tonu, tahammül edilecek gibi değildi. Madam Porter:

— Bir şey daha söylemek istiyorum dedi, Mr. Carol, size bazı şeyler söylemiş ama, siz ona bakmayın. Ben, tecrübelerinizle her zaman alâkadarım.

Madam sözlerine başka bir şey ilâve etmedi. Will hiç onun yüzüne bakmıyordu. Suratı kıpkırmızı olmuştu. O zaman madam Porter biraz sert bir sesle:

— Will, dedi, artık o felâketten bahsetmeyin, unutun onu.

Will'in gözlerinde gene o acayip parıltı belirdi. Ağzının içinde anlaşılamıyan bir takım şeyler mırıldandı. Sonra kapıya doğru yürüdü. Kapıya yaklaştığı zaman âni bir hareketle bana dönerek:

— Bu akşamki sözleşmemizde değişiklik yok değil mi? diye sordu.

Şaşırıp kalmıştım. Artık küstahlığın bu derecesi olmazdı. İçimden şuna sert bir «hayır» çekeyim dedim, ama Madam Porter'in teşvik edici bakışlarına gözüm ilişince, müphem bir ifadeyle:

— Bilmiyorum, dedim, ben size sonra haber veririm.

— Pekâlâ, diye içini çekerek cevap verdi, öyle olsun.

O kapıyı kapayıp çıktıktan sonra Madam Porter sordu:

— Beraber bir yere mi gidiyorsunuz?

— Benimle sinemaya gitmek istiyordu, ama benim niyetim yok, dün akşam teklif etti; müphem bir cevap verdim.

— Gidin gidin, çok iyi edersiniz, belki de bu suretle ona iyilik etmiş olursunuz.

— Iyilik mi?

— Evet; hakikaten iyilik etmiş olursunuz. Miss Fain'in ölümünden kendisinin mesul olduğu fikrinden kurtulmasına belki yardım edebilirsiniz. O işte hep kendini itham ediyor.

(Devamı gelecek sayıda)

PIYANO PAŞA — Erdoğan Çaplı'nın Amerikada doldurduğu «Piyano Paşa» adındaki plâğın zarfı. New York Türk Haberler Bürosu bu plâktan posta kartı büyüklüğünde 10.000 tane bastırarak dağıtmış, plâk büyük ilgi ile karşılanmıştır.

Türkiye'nin Amerika'daki Müzik Elçisi

Piyano Paşa

NEW YORK MUHABİRİMİZ NİHAL ÖZBUDUN BİLDİRİYOR:

O da her sanatçı gibi işe erlikten başlamıştı. Kurmaylık imtihanını Türkiye'de verdi. Amerika'daki iki yıllık başarılı savaşlardan sonra da paşa oldu: Piyano Paşa Erdoğan Çaplı

22 şubat 1957 nin karlı, soğuk bir gecesi. New York'un «Two Guitars» gece kulübü sahibi sahneye çıkmış, mikrofonda şöyle diyor:

— Aranızda meşhur bir Türk piyanistinin bulunduğunu öğrendim. Acaba bizlere kendisini dinlemek fırsatını lûtfeder mi?

Kadınlı erkekli bir masadaki 34 - 35 yaşlarında, orta boylu, zayıf, esmer, dalgalı siyah saçlı bir adam şaşırarak doğruldu. Masadakiler Türkçe olarak onu teşvik ediyorlardı:

— Haydi kalk Allahaşkına. Bak, herkes bu Türk piyanistini bekliyor.

Genç adam kalktı. Salonda yükselen teşvik alkışları arasında spikere doğru yürüdü.

Bu genç adam, Ankara Radyosunda «Daldan Dala» programı ile kendisine büyük bir şöhret sağlamış olan Erdoğan Çaplı idi.

Erdoğan Çaplı piyanonun başına geçti. Klâsik, caz, popüler müzik, Doğu - Batı çok değişik bir üslûpla salonu dolduranların önüne serildi.

Çaplı sahneden inerken, bir müddet önce sırf onu teşvik için alkışlamış olanlar bu sefer ayağa kalkmış öyle alkışlıyorlardı.

Ankara Devlet Konservatuvarı Yüksek Keman Bölümü mezunu olan Erdoğan Çaplı; Amerikan musikisi, radyosu ve televizyonu hakkında etüd yapmak üzere Türk hükümeti tarafından Amerikaya gönderilmişti. New York'ta Türk Haberler Büroları Müzik Müşaviri olarak vazife görüyordu. Ankara Radyosu Çocuk Saatinin yine Amerikada bulunan sevgili Tarık Bulut Ağabeyi ile elele vererek Türkiyeyi tanıtmak için programlar yaptılar. Eyalet eyalet gezerek Amerikan liselerinde, askerî okullarda, garnizonlarda çeşitli konserler verdiler.

New York'un dünyaca meşhur Carnegie Hall Konser Salonunda ilk defa konser veren Türk, Erdoğan Çaplı oldu. Bu konserin ilk kısmında kemanla klâsik parçalar çaldı. İkinci kısmında da piyano ile memleket havalarını. Salon alkıştan inledi.

New York'un en kibar beş, altı gece kulübünden biri olan Embers ona kapılarını açtı. Burada dans yoktu. Kulübe yalnız meşhurlar, meşhur sanatkârları dinlemek için gelirlerdi. Bu kulüpten her pazar gecesi yapılan radyo yayınında milyonlarca Amerikalı, Erdoğan Çaplı'nın piyanosunu, Türk motifleri ile bezenmiş potpurilerini ve bu arada sık sık tekrarlanan «Türk», «Türkiye» kelimelerini duyuyordu.

Erdoğan bunları da kâfi bulmuyor, daha geniş bir dinleyici kitlesine hitabetmek istiyordu. Bunun için de yegâne çare, plâk doldurmaktı. Bu arzusunda da muvaffak oldu. Amerikanın en tanınmış plâk şirketlerinden biri olan Dot ona bu imkânı sağladı.

CARNEGIE HALL'DEKİ KONSER — Erdoğan Çaplı 18 kasım 1958 salı gecesi Carnegie Hall Konser Salonunda verdiği konserin ikinci kısmında. Sanatçı konserin bu kısmında kontrbas ve bateri refakatinde piyano ile halk türkülerimizi çalmıştır.

Plâk şirketi ona Türk geleneğinin en yüksek rütbesi olan «Paşa» lığı vermiş, plâğın adını «Piyano Paşa» koymuştu. Amerikan halkı artık Türklerin kontrbas, bateri ve piyano girmiş klâsik ve halk musikisi ile dansediyordu.

İstanbul Radyosu eylül ayı içinde bu plâğı çaldı. Programı takdim eden Mesut Cemil Beyin dediği gibi Erdoğan Çaplı, asılları kıyamete kadar yerinde duracak olan bu melodileri; kadim ve asîl olanla, ileri ve yeni arasındaki farktan ürkmiyerek bu asra, bu güne mal etmişti.

Ufa

Annesi gibi...

nefis yemekler yapabilmek için o da, Ufa margarinini tercih ediyor. Zira, pek iyi biliyor ki:

UFA MUTBAK MARGARİNİ

URFA YAĞINI ARATMAZ

REKLAM MORAN

TURYAĞ MAMULÜ YTF

BAKKALINIZDAN VEYA MİGROS'DAN İSTEYİNİZ.

Havalar Ar

Kahverengi tüylü yünlüden yapılmış sade bir manto. Modelin özelliği, omuz kenarına süs olarak bir parmak eninde dikiş çekilmiş olmasıdır. (J. TİKTİNER)

Pierre CARDIN modaevinin orijinal bir mantosu. Kollar parçalı reglân. Beden bele hafifçe oturmuş. Hususiyeti: Eteğinin kıvrıldıktan sonra ütülenmemesi.

Gri ve beyaz tiftik yünlüden spor bir manto. Kruvazedir; düğmeleri, yakası ve kol ağızları astragan kürkle süslenmiştir. (HERMES)

Neşrettiğimiz moda resimlerinin telif hakları Hayat mecmuasına aittir. Başka yerde neşredilemezler.

tık Soğuyor...

Bu kış mevsimi için Paris modaevleri herkesin zevkine uyabilecek çeşitli manto modelleri hazırladı. Spor mantolar bilhassa kalın tüvid kumaşlardan yapılmaktadır. Tiftik mantolar da çok revaçtadır. Bütün mantoların müşterek tarafı ise az veya çok kürkle süslenmiş olmasıdır.

PARİS MUHABİRİMİZ GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ BİLDİRİYOR

Koyu ve açık yeşil piyedöpul yünlüden bir manto. Esasında bol olarak yapılmış olan modelin hususiyeti, kemerle veya kemersiz olarak kullanılabilmesidir. (CARVEN JUNIOR)

Siyah ve gri kumaştan genç kızlar için bir manto. Yaka «V» biçimindedir. Manto, bu yıl çok moda olan lûtr kürkten bir küçük yaka ve kol kapakları ile süslüdür. (VIRGİNİE)

Kalın bej yünlüden redingot biçiminde bir manto. Geniş yaka kastor kürkten yapılmıştır. (LANVIN CASTILLO)

Talihlilerini bekleyen İkramiye Apartmanları

Yapı ve Kredi Bankasında en az 200 liralık bir tasarruf hesabı olanlar, her 100 liralarına ayrı bir kur'a numarası alarak çekilişlere girerler.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Leylek Padişah

33.

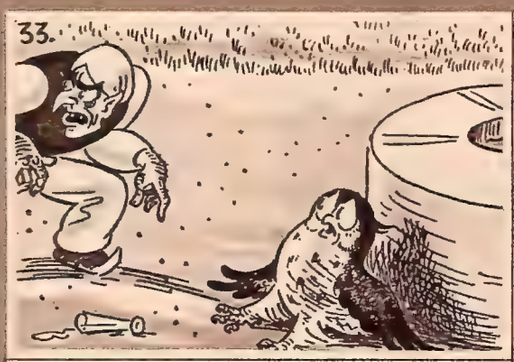

Baykuş hikâyesine devam ediyordu: «... Bu değişiklik tamamlanınca...

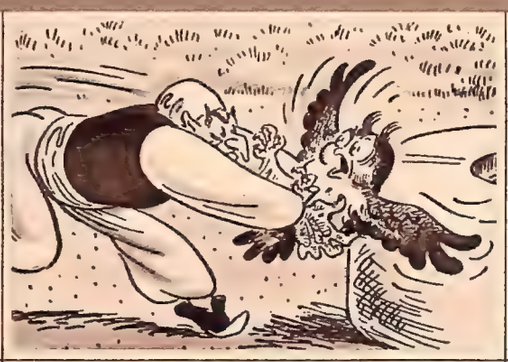

«Alçak adam üstüme atılıp, beni yakaladı...

«Ve babamın ülkesinden kaçırdı...

«Sonra bu harabeye atarak: "Ölünceye kadar burada kalacaksın, diye bağırdı. Eğer bu çirkin suratını görüp de seninle evlenmek istiyen olursa kurtulursun."

«İşte aylardan beri burada, ümitsizlik içinde yaşıyorum.»

Bunun üzerine padişah düşünmeye başladı. Sonra: «Başımıza gelenler birbirine çok benziyor, dedi, ama sihirli kelimeyi nasıl bulacağız?»

35.

«Şimdi çok kolay. Günün birinde buraya iki leylek gelirse kurtulacağımı söylemişlerdi. Ben işi nasıl halledeceğimizi biliyorum.»

Mansur'la padişah heyecandan nefesleri kesilmiş bir halde baykuşu dinliyorlardı.

Baykuş devam etti: «Büyücü ekseriya arkadaşlariyle burada buluşuyor. İçeride güzel bir salon var. Gizlice gider, konuştuklarını dinleriz.»

36.

Padişah heyecanla: «Çok sevgili prenses, dedi, salon nerede? Haydutlar ne zaman gelir?»

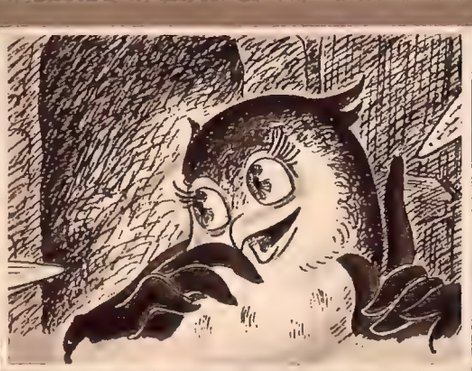

Baykuş önce cevap vermedi, sonra mahcup bir eda ile: «Olur, dedi, ama bir şartla söylerim.»

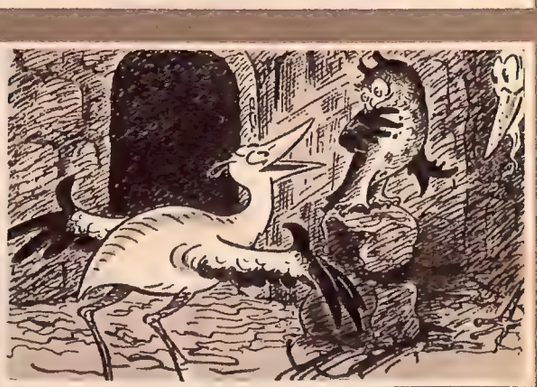

Padişah sabırsızlıkla: «Dile benden ne dilersin?» diye bağırdı.

ÇEVİREN : ORHAN Ş. YÜKSEL

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

Ümid ve Emniyetle...

istikbale bakabilmek için bankanızda hesabınız bulunmalıdır. Biriken paranız, size ayrıca, büyük kazançlar da sağlayabilir.
Bankamızda açtıracağınız 100 liralık vâdeli veya 200 liralık vâdesiz bir hesapla çekilişlere iştirak edebilirsiniz. Vâdeli her 50 vâdesiz her 100 liraya bir kur'a numarası.

Önümüzdeki çekilişte bir kişiye :

TAM YÜZ ELLİ BİN LİRA

Ayrıca :

1 Kişiye 20 000 Lira
1 Kişiye 10.000 Lira
2 Kişiye 10.000 Lira
2 Kişiye 5.000 Lira

GARANTİ BANKASI

PARANIZIN, İŞİNİZİN,
İSTİKBALİNİZİN GARANTİSİDİR

Eski gözağrısı ile Sabık İran kıraliçesi Süreyya, bugünlerde Münih'te Orsini'den evvelki gözağrılarından Thun Prensi ile birlikte görülmektedir. Herhalde hayatın tadını çıkarmağa iyice karar vermiş.

Galiba tenisçide karar kılacak

Meksikalı milyoner kızı ve genç Ağa Han'ın eski nişanlısı Sylvia Casablancas kalbinin sesine uyarak bir dalda duramamış, bu havailiği Ağa Han'la olan nişanını bozacak raddeye kadar götürmüştü. Son günlerde ise Fransız tenisçisi Jean Noel Grinda'nın yanından ayrılmıyor. Yandaki resimde onu gene Jean' la beraber görüyorsunuz. Maç dönüşü Jean'ın zaferini nerede kutlıyacaklarını kararlaştırıyorlar.

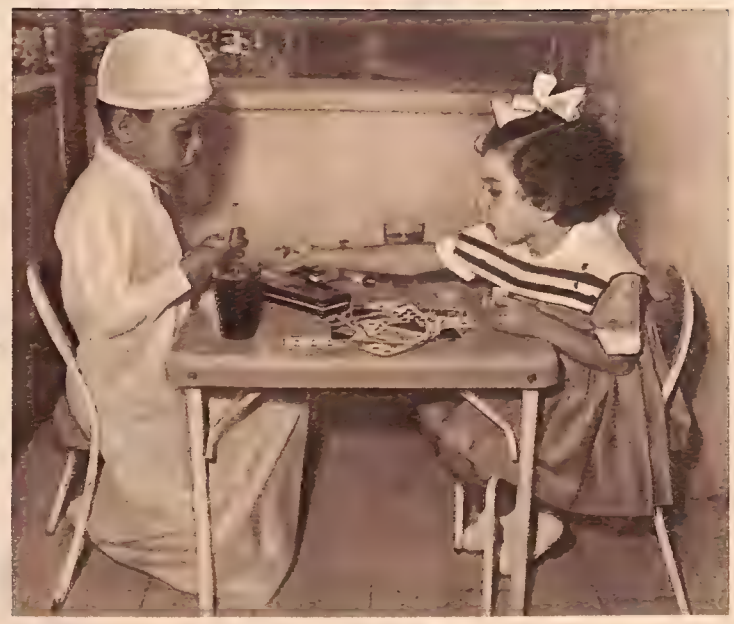

Küçük nişanlılar Kıral Ibnissuud'un 6 yaşındaki oğlu Maşur, Kahireli bir avukatın kızı olan 4 yaşındaki Nahed'le geçen seneden beri sözlüdür. Resimde nişanlısiyle iskambil oynıyan Nahed daha şimdiden kendini kadınlar dünyasının mühim simalarından saymaktadır.

Annelere yeni bir kolaylık Çocukların emniyetle gezdirilmesi için sırta takılan kemerli hasır iskemleler, İngilteredeki genç anneler arasında, çocuk tasmalarından sonra, son zamanların en çok ilgi çeken modası olmuştur. Asırlardır uzakşarklı anneler ve Eskimo kadınları bebeklerini sırtta taşımaktadırlar. Bu acayip görünüşlü usul, muhafazakâr Londra kadınına bile makûl gelmektedir...

"Bu, üniformaya hakarettir,, Model Rosalind Lake'in yukarıdaki resmini bir İngiliz mecmuasında gören İngilizler böyle söyledi. Harbiye Nezaretinin neşrine mâni olamadığı İngiliz kadın havacılarının üniformasını pek lâubali şekilde temsil eden bu resim hakkında güzel Rosalind ise hiç istifini bozmadan şu cevabı vermiştir: «Bu üniformalı pozun kadınları askerliğe teşvik edeceğini zannediyorum».

Umurbeyliler Feraceyi Attılar

Bundan 80 sene evvel Umurbey köyünün eşrafından Hacı Ethem Ağa, saraya giderek padişahın yakınlarından Ahmet Şükrü paşanın huzuruna çıktı. Gayesi Türkiyenin muhtelif yerlerinde açılacak olan Rüştiye mekteplerinden bir tanesinin de kendi köyünde faaliyete geçirilmesiydi. Bu gaye için malını mülkünü sattı, evini verdi ve nihayet Umurbeyde bugünkü ortamektep muadili olan Rüştiyenin açılmasını temin etti. 80 sene evvel okul derdini böyle örnek bir şekilde halleden Umurbeyliler, geçenlerde de kıyafet mevzuunu ele aldılar. Köylerinin sokaklarında karalara bürünmüş halde gezen Umurbeyli kadınlar bir törenle feraceyi çıkarıp bir hâtıra olarak kalmak üzere bohçalarına sarıp kaldırdılar. Şimdi onun yerine medeni bir kıyafet olan mantoyu giyiyorlar.

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Bîcan, Bîcanî +

«Bî» Farsçada «siz, sız» anlamında olumsuzluk takısıdır. Can «ruh, hayat» demektir. Bîcan «cansız, hayatsız» anlamına gelir. Fakat bu mürekkep ismin mecazî anlamı «cesur, bahadır» dır. Canını hiç düşünmiyen mânası kastedilmektedir. Adaşlar arasında Türk mutasavvıf ve din âlimlerinden Yazıcızade Ahmet Bîcan da bulunuyor. «Envar-ül Âşıkin» isimli tercümesi, eserlerinin en meşhurlarındandır.

Lokman +

Mukaddes din kitaplarında ve Kuranı Kerimde geçen bu kelimeyi lûgatler Arapça olarak kaydetmekte, fakat mâna vermemektedirler. İsmin ilk adaşı olarak tanınan Lokman Hekim, halk arasında tabiplerin piri olarak bilinmektedir. Her derde çare bulduğu rivayet edilir. Ansiklopediler, peygamberliği ve veliliği arasında tereddüt hâsıl olan üç isim arasında Lokman Hekimi de sayarlar ve onun doktor değil, bir âlim ve filozof olduğunu bildirirler. İsim, Selânikli Ahmet Beyin kürdili hicazkârdan bestelediği bir şarkı güftesinde geçmektedir:

«Tîr-i nigehin açtı ciğergâhıma yâre,
Lokman bulamaz gayri benim derdime çare.»

Abdülâziz, Azîz, Azize +

Aziz, Arapça bir sıfattır. «Kıymetli, muhterem, ermiş» anlamlarına gelir. Abdülâziz «aziz olan Tanrının kulu» demektir. Adaşlar arasında 22. Osmanlı Padişahı olup ordu ve donanmayı kuvvetlendirmeğe çalışan, sonradan israfı ve keyfî idaresi yüzünden ıskat edildiği için intihar eden Sultan Abdülâziz, Ravza-tül-Ebrar adlı tarihi yazmış olan, 4. Mehmet zamanında yaşamış ilim ve politika adamlarından Karaçelebizade Şeyhülislâm Abdülâziz Efendi ve ses sanatkârlarımızdan Azize Tözen de bulunuyor.

Sahir, Sahire +

«Daima uyanık ve temkinli» anlamına gelen Arapça kadın ve erkek isimlerindendir. Adaşlar arasında tanınmış şairlerimizden «Beyaz Gölgeler», «Buhran», «Siyah Kitap» isimli şiir mecmualarını neşretmiş bulunan Celâl Sahir de vardır. Hemen bütün şiirlerini kadın ve aşk üzerine yazmış olan şair, bu halini bir mısra ile belirtmiştir:

«Kadınlar olmasa öksüz kalırdı eş'arım.»

Gani +

Erkek isimleri arasında bulunan bu kelime «zengin, fazla malda gözü olmıyan, bol, çok» anlamlarına gelir.

Mâide +

«Yemek, ziyafet, sofra» anlamlarına gelen Arapça kadın ismidir.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenmiştir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Giresundan Bay Galip Özdemir'e:

35. sayımızda birkaç iskarpin modeli verdik. Hayat mecmuasında giyim eşyasına daha fazla yer ayırmıya çalışıyoruz.

■

Adanadan R. Mutluer'e:

Hayat mecmuası hakkındaki iltifatlarınıza teşekkür ederiz. Mecmuamızda okuyucu resmi basmıyoruz. Ancak umumi ilgiyi çekecek mahiyetteki çocuk resimlerini neşrediyoruz. Bunlar da bir ücrete tâbi değildir.

■

Antalyadan Bay H. B. ye:

Bahsettiğiniz berberin saç dökülmesine mâni olan ve saçsız başta saç çıkartan bazı ilâçlar bulduğunu, hattâ bunların bazı eczanelerde satıldığını söylüyorlar. Bu hususta daha fazla bir bilgimiz yoktur.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

HAPİSANE PENCERESİ — Hapisanede geçirilmiş günlerde tutulmuş notlar. Yazan: Recep Bilginer. 112 sahife, fiatı 2,5 lira.

BAHAR, DENİZ VE KADIN — Şiirler. Yazan: İsmet Kemal Karadayı. Çorum, Yeni Adım Matbaasında basılmıştır. 86 sahife, 300 kr.

TÜRK MUSİKİSİ BESTEKÂRLARI KÜLLİYATI — Şarkı notaları. Rahmi Kalaycıoğlu tarafından derlenmiştir. Çıkan 1 No. lu fasikülde Mustafa Namık Irmak'ın 10 şarkısının güfteleri ve notaları, 2 No. lu fasikülde Refik Fersan'ın 15 şarkısının güftesi ve notası vardır. Birinci fasikülün fiatı 150, ikinci fasikülün 250 kuruştur.

Ordudan Bay Z. Ö. ye:

İstediğiniz ismin mânası yakında intişar edecek. Samsun şehrinin milâttan önce 8. asırda Miletliler tarafından kurulduğu sanılmaktadır. Eski adı Amisus'tur. Selçuk Türkleri Anadoluya hâkim olmağa başlayınca Karadenize de indiler ve bu limanın iki üç kilometre doğusunda bir şehir kurdular ki bugünkü Samsun işte bu şehirdir. Eskisi muhtelif sebeplerle yanmış, yıkılmış ve bir harabe halinde kalmıştır. Samson Dalilâ hikâyesiyle bu şehrin ilgisi yoktur. Samson (Sanson okunur), İbranilerin hâkimi idi ve Filistinlilerle çarpıştı.

■

Kandıradan N. Ü. ye:

Daha çocuk sayılırsınız. 16 yaşında bir gencin fakir bir hayat yaşamaktan usanmaması lâzımdır. Bu hal, kendisini çok çalışmağa götüren bir âmil olmalıdır. Kurtuluş yolu çalışmaktır. Bu hayattan yılarsanız nihayete kadar fakir kalırsınız. Çalışırsanız kurtulursunuz.

■

Aydından bir bayan okuyucumuza:

Doktorumuz diyor ki: Kalın bağırsak cidarının iltihaplanmasından ibaret olan kolit, müzmin hale gelmeden tedavi ettirilmelidir. Müzminleştikten sonra tedavisi biraz güç olur. Bulaşıcı bir hastalık değildir.

■

Kayseriden N. K. ya:

Doktorun size saçlarınızın dökülmesinin sebebini de söylemiş olduğunu sanırız. Ya irsidir, ya ateşli bir hastalık çekmişsinizdir veya sıhhatte olduğunuz halde saç kökleri beslenmemektedir. Ailenizde de bu hal varsa bir çare bulunması ihtimali pek zayıftır. İsminizin mânası pek yakında çıkacak.

■

Ankaradan Bayan S. A. ya:

İslâmiyette kadınların süslenmesi günah değildir. Kızlar muayyen bir yaşa geldikten sonra boyanmalıdırlar. Boyanma esasen cilt için zararlıdır. Makbul olan sıhhatin ve ihtimamın verdiği taravettir. Mâkul bayanlar boyayı bazı görünüş hatalarını gidermek için az miktarda kullanırlar.

NO LANGUAGE BARRIER exists between Turkish and North American movie fans says Halit Okcuoglu, Turkish pharmacist here on an exchange visit. Graphic illustration of the fact shows up in

HAYAT KANADA'DA — Halen stajiyer eczacı olarak Kanadanın Victoria şehrinde bulunan okuyucumuz Halit Okçuoğlu, mahallî gazetelerden birinde Hayat mecmuası ile birlikte çıkan resmini bize yolladı.

Lünet

FENNÎ GÖZLÜK MAĞAZASI

aradığınızı bulacağınız gözlükçüdür

(Mütehassıs teknisiyenimiz KOSTA)

Beyoğlu, Küçük Parmakkapı S. No. 12
(Kadri Han kapısı karşısı)

BİLMECE

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

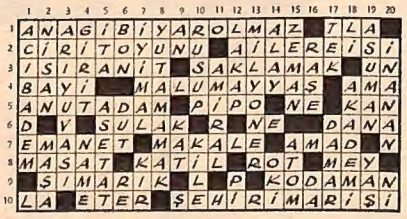

SOLDAN SAĞA: 1: İstanbulun semtlerinden biri — Kafeste beslediğimiz renkli kuşlardan. 2: Sonsuzluk — Güvey — Para ile yük taşıyan adam. 3: Kara hayvanları için kurulan ağ — Görünmez olan (Farsça) — Kışın yağar — İşaret sıfatı. 4: Üzerine yüklen — Bitki — Kirli — Muavin veya ikinci. 5: Soru — Tersi elektrik terimi — Ulaştıran — Nota — Yâdet. 6: Güz aylarından biri — Kestane rengi (yabancı dilden) — Bir harfin okunuşu — Beyaz. 7: Yayla atılır — Bir soru — Büyüklerin küçüklere anlattığı — Yuva. 8: Oruç tutulan Arap ayı — Öğrenciler. 9: Taş veya tuğladan yapılmış bölmeye tırmanan — İnsanın göze görünmez tarafı ile ilgili olan. 10: Kalitesi çok beğenilen kampana — Ezan okunan cami kulesi — İleriye doğru sürüp götüren.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Sağlamlık — Bir nota. 2: İlk Müslüman halife. 3: Suçlulara verilir — İnsanın müspet muhakemesi ile ilgili. 4: Tersi bağıran tellâl — Farsçada kıl, saç. 5: Şakuli — Sağlam. 6: Vilâyet — Keyifsiz (Farsça). 7: Gene — Tersi taharri. 8: Büyükler (çoğul) — Ekmek. 9: Hava taşıtlarından. 10: Tediye ettiren — Futbol takımı. 11: Anma — Bir maymun cinsi. 12: Zıpzıp aşıran (iki kelime). 13: Bir cins ince kumaş — Dua. 14: Binek hayvanlarının şahı — Tersi emir. 15: Kirini çıkartmak için cildini bir bezle ovalama. 16: Halk topluluğu — Diyapazonun verdiği ses. 17: Okuyucu (Arapça) — Gizli kapaklı olmıyarak açıktan açığa. 18: Ümit et — Gelir getiren gayrı menkul. 19: Ramazandan önce gelen Arap ayı — Edat. 20: Halk, millet — Sağlam.

KARİKATÜR

— Başka bir arzunuz yok mu hanımefendi?

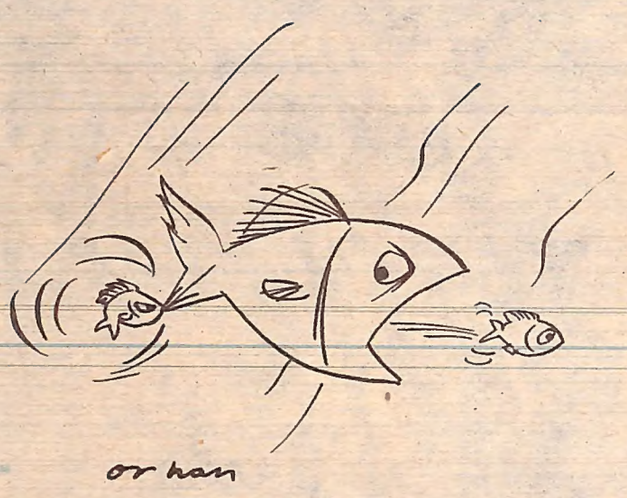

— Hadi artık evet deyiver de bitsin kızım...

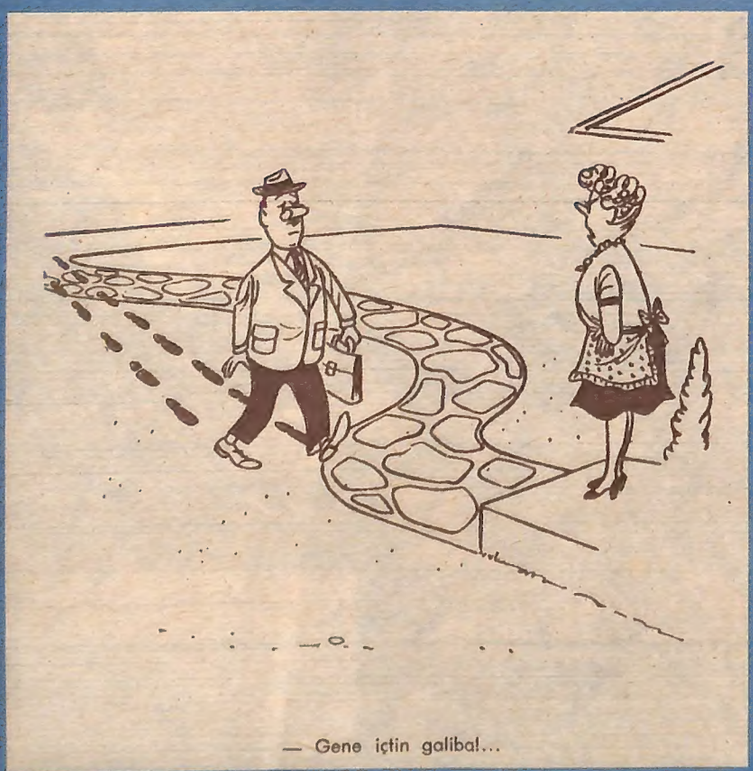

— Gene içtin galiba!...

— Onu ilk gören benim...

Hayat

GÖKSU NEHRİ, KONYANIN 120 KM. GÜNEYİNDE, YERKÖPRÜ GEÇİDİNE GİRERKEN...

Fotoğraf, Yerköprü Geçidinin içinden dışarıya doğru alınmıştır. Göksu Nehri bu noktadan itibaren 500 metre kadar yer altından akmaktadır. Kayaların arasından bir dere gibi görünen su, burada yarım, mağaranın içinde de, mevsimin sonbahar olmasına rağmen 10 metreye kadar derinlik almaktadır. Görülen şelâle, Yerköprü Geçidinin üstünden akan ve bu geçidin çıkış ile giriş yerlerinin önüne dökülen Karasu Irmağına aittir. Röportaj 6 - 7 - 8 - 9. sahifelerdedir.